

Κυριακούλης Μαυρομιχάλης

ΚΥΡΙΑΚΟΥΛΗΣ ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ

ΠΕΣΩΝ ΕΝ ΣΠΛΑΝΤΖΑ ΤΟΥ ΦΑΝΑΡΙΟΥ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ ΤΗΝ 16 ΙΟΥΛΙΟΥ 1822

ανιάτης αγωνιστής κατά την Επανάσταση του 1821 και αδελφός του Πετρόμπεη, ο Κυριακούλης Μαυρομιχάλης διακρίθηκε από το πρώτο έτος του Αγώνα με τη συμμετοχή του στις μάχες της Καλαμάτας, της Μεθώνης, της Κορώνης, στην πολιορκία της Τριπολιτσάς αλλά και στο Βαλιτέτσι, όπου διέπρεψε από κοινού με τον ανηψιό του και γιο του Πετρόμπεη, Ηλία ή Λιάκο. Μετά την άλωση της Τριπολιτσάς στάλθηκε μαζί με τον ανηψιό του στην Αττική και την Εύβοια, για να βοηθήσει τους

ντόπιους επαναστάτες. Δεν μπόρεσε όμως να σώσει τον ανηψιό του, ο οποίος έπεσε μαχόμενος στις 13 Ιανουαρίου του 1822 σε μάχη με τους Τούρκους στα Στύρα και συγκεκριμένα στον Κοκκινόμυλο, όπου είχε αποκλειστεί μαζί με μερικούς συντρόφους του. Ο Κυριακούλης, αφού προσπάθησε με τη συνδρομή του Ανδρούτσου για πάνω από ένα μήνα να πάρει εκδίκηση για το θάνατο του ανηψιού του, χωρίς όμως επιτυχία, επέστρεψε περίλυπος το Μάρτιο στην Πελοπόννησο.

Το Μάιο του ίδιου έτους συμμετείχε στην εκστρατεία του Μαυροκορδάτου στην Ήπειρο, επικεφαλής δύναμης 500 Μανιατών. Το ένοπλο στράτευμα του Μαυρομιχάλη επικουρούμενο από το Ραζικότοικα και Μεσολογγίτες, αποβιβάστηκε κατά τα μέσα Ιουνίου στις ηπειρωτικές ακτές και συγκεκριμένα στο λιμάνι του Μούρτου, σήμερα Σύβοτα Θεσπρωτίας, όπου και αιχμαλώτισε 150 Τούρκους τους οποίους και έστειλε αιχμάλωτους στην Πελοπόννησο. Έπειτα όμως από απαίτηση Άγγλων αξιωματικών οι επαναστάτες αναγκάστηκαν να αποχωρήσουν από τη συγκεκριμένη θαλάσσια περιοχή να αποβιβαστούν και να οχυρωθούν στην Αγία Ελένη Σπλάντζας, κοντά στο Φανάρι και σε απόσταση 7 ωρών από το Σούλι. Εκεί ενώθηκαν με δύναμη Σουλιωτών, δέχτηκαν όμως στις 16 Ιουλίου 1822 επίθεση από πολυάριθμη δύναμη Τσάμηδων με αρχηγό το Μουσταφά μπέη με τον οποίο ο Μαυρομιχάλης είχε βρεθεί αντιμέτωπος στη μάχη του Βαλιτετσίου το προηγούμενο έτος. Μάλιστα, ο Μουσταφά μπέης είχε πιαστεί αιχμάλωτος και μετά την απελευθέρωσή του είχε ορκιστεί να μην ξαναπολεμήσει τους Έλληνες, όρκο που φυσικά δεν κράτησε. Κατά τη διάρκεια της μάχης ο Κυριακούλης τραυματίστηκε σοβαρά, καθώς δέχτηκε σφαίρα στο κεφάλι και εξέπνευσε την ίδια μέρα.

Κοινωνικά Πάργας

Γεννήσεις:

- Ο Παπαδόπουλος Θεόδωρος & η Αναγνώστου Ειρήνη απέκτησαν κορίτσι στις 16.03.2010.
- Ο Σκάριος Εγγέλιος & η Παρκοσιδη Ναταλία απέκτησαν αγόρι στις 21.03.2010
- Ο Χαλκίς Βασίλειος & η Ντούκα Ακατερίνη απέκτησαν αγόρι στις 22.03.2010.
- Ο Λέκας Σπυρίδων & η Σπράκα Αλεξάνδρα απέκτησαν αγόρι στις 25.03.2010.
- Ο Πισσαρός Σπυρίδων & η Τσοτέση Κωνσταντίνα απέκτησαν κορίτσι στις 21.04.2010.
- Ο Ντίτορας Δημήτριος-Σπυρίδων & η Ιακώβου Δανάη-Νίκη απέκτησαν κορίτσι στις 09.04.2010.
- Ο Πάνου Αθανάσιος & η Αϊβάτογλου Ευτυχία απέκτησαν αγόρι στις 15.04.2010.
- Ο Βασιλείου Δημήτριος & η Πλασκασοβίτη Βασιλική απέκτησαν κορίτσι στις 21.04.2010.
- Ο Τουλούσης Αναστάσιος & η Κουρσάνη Ελένη απέκτησαν αγόρι στις 27.04.2010.
- Ο Ρούσης Ιωάννης & η Σαμαρά Μάνθα απέκτησαν αγόρι στις 27.04.2010.
- Ο Μητσιώτης Δημήτριος & η Σερήφι Μαρία απέκτησαν αγόρι στις 03.05.2010.
- Ο Βασιλείου Μιχαήλ & η Χαλκή Παναγιώτα απέκτησαν αγόρι στις 18.05.2010.

Γάμοι:

- Ο Λιάκης Δημήτριος του Βασιλείου & η ΠΕΝΚΑ ΝΙΚΟΛΑΕΒΑ ΤΣΟΝΤΣΕΒΑ του ΝΙΚΟΛΑΙ τέλεσαν Πολιτικό γάμο στην Πάργα, στις 20.04.2010.
- Η Στέλιου Ευγενία του Σπυρίδων & ο Σπυρίδωνος Άγγελος του Ηλία τέλεσαν Πολιτικό γάμο στην Πάργα, στις 30.04.2010.

Ενισχύσεις - Συνδρομές

- 20€ Δέσκα Ιωάννης, Δέσκα Χαρίτινη, Λένης Χρήστος & Γιώργος, Κολώνης Απόστολος, Δέσκα Βασίλειος, Χορμολίτης Γρηγόριος, Κωστήρας Απόστολος, Γιούλας Γεράσιμος, Πετσάλη Αναστασία Μαρίτσα, Πετσάλης Ι. Κωνσταντίνος.
- 21€ Γκιώνης Διομήδης
- 40€ Μπλέκος Αλέκας
- 44€ Βέργος Γ. Νικόλαος
- 50€ Βουρεκά Στασινή, Γιούλας Π. Ιωάννης
- 100€ Κολώνης Αθανάσιος, Κιστοπάνης Ιωάννης

Μιχαήλ Δ. Γαβριήλ

Καρδιολόγος

Ολοφύτου 18, Άνω Πατίσια
Τ. 210 291 3527
Κ. 6944 563888
E. mihailgavr@yahoo.gr

Για το κλείσιμο ενός χρόνου από το θάνατο της μητέρας τους Όλγας Δημουλίτσα, τα παιδιά της Κάτια, Ελένη και Στάθης Δημουλίτσας κάλυψαν όλα τα έξοδα για την έκδοση του φύλλου αριθ. 72.

Τους ευχαριστούμε πολύ
Το Δ.Σ.

- Ο Σκάριος Κωνσταντίνος του Θωμά & η Παναγιώτου Στέλλα του Αναστάση τέλεσαν Πολιτικό γάμο στην Πάργα, στις 18.05.2010.
- Ο Δημάκος Δημήτριος του Λάζαρου & η Καραλή Γεωργία του Σωτηρίου τέλεσαν Θρησκευτικό γάμο στα Ιωάννινα, στις 26.04.2010.
- Ο Σπανός Βασίλειος του Τηλέμαχου & η Ηλιάδου Άννα του Νικόλαου, τέλεσαν Θρησκευτικό γάμο στην Πρέβεζα, στις 23.05.2010.

Θάνατοι:

- Ο Δήμος Σπυρίδων του Βασιλείου & της Κωνσταντίνης, απεβίωσε στην Ε.Ο. Πέρδικας-Πάργας, στις 03.04.2010, ετών 58.
- Η Οικονόμου Βασιλική του Κωνσταντίνου, χήρα Θεοδώρα, απεβίωσε στην Πρέβεζα, στις 07.04.2010, ετών 81.
- Η Γκορκοζόπου Βασιλική του Ανδρέα, χήρα Ηλία, απεβίωσε στο Τρίκορφο Αιθούσας, στις 13.04.2010, 90 ετών.
- Ο Δεσούζας Νικόλαος του Σταύρου & της Μαργαρίτας, απεβίωσε στην Αθήνα στις 19.04.2010, 76 ετών (Κοιμητ. Πετροπολites).
- Ο Μήσιος Νικόλαος του Κωνσταντίνου & της Αναστασίας, απεβίωσε στην Κέρκυρα στις 08.05.2010, 90 ετών.
- Η Χατζή Ακατερίνη του Εγγελλίου, χήρα Ιωάννη, απεβίωσε στην Πάργα, στις 20.05.2010, 105 ετών.
- Ο Ρεπάνης Βασίλειος του Χρήστου & της Παρασκευής, απεβίωσε στην Αθήνα, στις 04.06.2010, 83 ετών.
- Ο Ζώτας Κωνσταντίνος του Ιωάννη & της Κωνσταντίνης, απεβίωσε στην Αγιά Πάργας, στις 13.06.2010, 85 ετών.
- Ο Πάλλης Ιωάννης του Χρήστου & της Αικατερίνης, απεβίωσε στους Φιλάτες, στις 14.06.2010, 87 ετών.
- Ο Θωμάς Τζάνης του Παναγιώτη & της Ευφροσύνης, απεβίωσε στην Πρέβεζα, στις 18.06.2010, 61 ετών.
- Ο Ντάλλας Ευθύμιος του Θεόδωρου, απεβίωσε στα Ιωάννινα, στις 19.06.2010, 83 ετών.
- Η Παντελεώ Μαρίνα του Αθανασίου & της Αφροδίτης, απεβίωσε στο Γαλάτι Αττικής, στις 14.06.2010, 84 ετών.

Περιεχόμενα

Κυριακούλης Μαυρομυχάλης.....	1, 14
Κοινωνικά.....	2
Μικρές Ειδήσεις.....	3, 4, 5
Παργινές Συνταγές.....	6
Γνωρίζετε ότι (Το αυγό στη διατροφή μας).....	6
Πρωτομαγιά.....	7
Μία επίσκεψη (Λάμπρος Μάλαμας).....	8
Ταξίδι στο Χρόνο.....	9
Εξυπνες μικρές συμβουλές.....	11
Γύφτικος γάμος γίνεται.....	12
Φωτορεπορτάζ.....	15, 16

Σημείωμα του ΕΚΛΟΤΗ

Ο Σύλλογός μας έκλεισε φέτος τα 32 χρόνια δημιουργικής παρουσίας. Το τεύχος που κρατάτε στα χέρια σας σημειώνει μια γόνιμη και ανοδική πορεία από το 1992 χάρη στη δική σας αποδοχή, αναγνώριση και υποστήριξη, αλλά και στην άοκνη, εθελοντική προσπάθεια των ανθρώπων που ασχολούνται και αρθρογραφούν για την εφημερίδα μας.

Ο χρόνος όμως κυλάει γρήγορα και εμείς μεγαλώνουμε. Άνθρωποι, οι οποίοι μας είχαν βοηθήσει στο παρελθόν με τις γνώσεις τους και την καλή τους «πένα» ή έχουν μεγαλώσει αρκετά ή έχουν φύγει από κοντά μας, με αποτέλεσμα, εάν δεν μας απασχολήσει σοβαρά η είσοδος νέων ανθρώπων στο Σύλλογό μας, η δημιουργικότητά του θα ατονήσει. Η άμεση ή η έμμεση προσέγγιση της νέας γενιάς γίνεται πλέον επιτακτική ανάγκη. Είναι κάτι που έχουμε πει επανειλημμένα. Οφείλουμε να δώσουμε στα παιδιά μας την ευκαιρία να γνωρίσουν ή να ξαναδοούν την πατρίδα των γονιών τους, να την αγαπήσουν και να αποκτήσουν δεσμούς μ' αυτήν. Αυτό πρέπει να είναι μέσα στους στόχους μας αλλά και στις υποχρεώσεις που έχουν τα μέλη μας, ώστε να μπορέσει να συνεχίσει την πορεία του ο Σύλλογός μας, ο οποίος στέκεται όρθιος χάρη στην εθελοντική προσπάθεια και προσφορά των συμπατριωτών μας.

Καλό καλοκαίρι

Μικρές Ειδήσεις • Μικρές Ειδήσεις • Μικρές Ειδήσεις • Μικρές Ειδήσεις

Πρόγραμμα «Καλλικράτης»

Παρουσιάστηκε αρχές του χρόνου από τον Υπουργό Εσωτερικών κ. Ραγκούση στο Υπουργικό Συμβούλιο το «Πρόγραμμα Καλλικράτης», που αφορά στη «νέα αρχιτεκτονική για την τοπική αυτοδιοίκηση και την αποκεντρωμένη διοίκηση» που θα περιλαμβάνει περίπου 370 νέους Δήμους, 13 Διοικητικές Περιφέρειες και 7 Γενικές Διοικήσεις και δόθηκε για δημόσια διαβούλευση.

Οι εκλογές με τη νέα αρχιτεκτονική θα πραγματοποιηθούν στις 14 Νοεμβρίου 2010 και η εκλογή των νέων Δημάρχων και αιρετών Περιφερειαρχών θα γίνει με το σύστημα του 50% + 1, το οποίο θα είναι το ποσοστό που απαιτείται για τον επιτυχόντα συνδυασμό στον πρώτο γύρο μεταξύ όλων των συνδυασμών ή (αν κανένας συνδυασμός δεν συγκεντρώσει αυτό το ποσοστό) στο δεύτερο γύρο μεταξύ των δύο πρώτων συνδυασμών.

Ο αριθμός των δημοτικών συμβούλων που θα εκλέγονται στο δημοτικό συμβούλιο θα εξαρτάται από τον πληθυσμό του κάθε διευρυμένου δήμου. Ιδιαίτερη σημασία δίνεται στη συγκρότηση Τοπικών Συμβουλίων σε όλα τα υπάρχοντα τοπικά διαμερίσματα ανάλογα με τον πληθυσμό τους, με τον Πρόεδρο του τοπικού συμβουλίου να συμμετέχει στις συνεδριάσεις των δημοτικών συμβουλίων, όταν συζητούνται θέματα που αφορούν το τοπικό τους διαμέρισμα.

Οι αρμοδιότητες των νέων Δήμων

Η αναμενόμενη διεύρυνση των γεωγραφικών και πληθυσμιακών ορίων αναφοράς των πρωτοβάθμιων ΟΤΑ διαμορφώνει ένα νέο πλαίσιο οργάνωσης και λειτουργίας της πρωτοβάθμιας αυτοδιοίκησης. Η ίδια η έννοια «τοπική υπόθεση», αλλάζοντας κλίμακα, διευρύνεται και έτσι οδηγεί σε ανάλογη ενδυνάμωση του ρόλου των νέων Δήμων στον τοπικό αναπτυξιακό προγραμματισμό και στην παροχή ποιοτικών υπηρεσιών προς τους πολίτες σε καίριους τομείς.

Έτσι, οι νέοι και ισχυροί δήμοι αναλαμβάνουν νέες αρμοδιότητες, μαζί με τους ανθρώπινους και οικονομικούς πόρους που προέρχονται από την καταργούμενη νομαρχιακή αυτοδιοίκηση, όπως: η πρόνοια και η προστασία της δημόσιας υγείας,

- η ανέγερση σχολικών κτιρίων,
- η καταπολέμηση του κοινωνικού αποκλεισμού,
- η ένταξη των μεταναστών,
- οι πολεοδομικές εφαρμογές,
- ο υγειονομικός έλεγχος,
- η προστασία της παιδικής και της τρίτης ηλικίας,
- οι λαϊκές αγορές,
- οι αδειοδοτήσεις και ο έλεγχος πολλών τοπικών, οικονομικών και κοινωνικών δραστηριοτήτων,
- η πολιτική προστασία, με την ένταξη των δήμων στον εθνικό σχεδιασμό με συγκεκριμένο ρόλο και αρμοδιότητες.

Για να έχει ο δήμος τη διοικητική ικανότητα να ασκήσει αποτελεσματικά το παραπάνω ευρύ φάσμα αρμοδιοτήτων, το οποίο καλύπτει τις καθημερινές ανάγκες των κατοίκων του και ταυτόχρονα να είναι σε θέση να κατασκευάζει και να διαχειρίζεται όλες τις κρίσιμες υποδομές για την ποιότητα ζωής των δημοτών και την τοπική ανάπτυξη, πρέπει να διαθέτει τις ακόλουθες υπηρεσίες:

- Προγραμματισμού,
- Οικονομική υπηρεσία,
- Τεχνική υπηρεσία,
- Πληροφορικής,
- Νομικής υποστήριξης,
- Διοίκησης - Διαχείρισης ανθρώπινου δυναμικού,
- Περιβάλλοντος - Πολιτικής Προστασίας.

Στο πλαίσιο των νέων δήμων, στα όρια των σημερινών συνενομένων ΟΤΑ διατηρούνται διοικητικές υπηρεσίες απαραίτητες για την άμεση εξυπηρέτηση των δημοτών.

Ηλεκτρονική Δημοτική Διακυβέρνηση

Κεντρικός στόχος της νέας Αρχιτεκτονικής είναι η θεμελίωση του ψηφιακού δήμου με τη σταδιακή αλλαγή της σημερινής μορφής της παροχής υπηρεσιών: αντί να πηγαίνει ο πολίτης στις δημοτικές δομές, να παρέχονται όλο και περισσότερες υπηρεσίες σε αντίστοιχο σημείο στο χωριό του ή και στο σπίτι του. Έτσι, μειώνεται η σημασία της απόστασης ενός οικισμού από την έδρα ενός Δήμου και του προσδιορισμού της έδρας του.

Δημοτικό e-ΚΕΠ

Για την εξυπηρέτηση του πολίτη ενισχύεται και εκσυγχρονίζεται ο θεσμός των δημοτικών ΚΕΠ, με τη δημιουργία μικρών, αποτελεσματικών «Δημοτικών e-ΚΕΠ» σε κάθε γειτονιά ή χωριό, ανάλογα με τις ανάγκες εξυπηρέτησης, με τα οποία παρέχονται οι βασικές υπηρεσίες της δημοτικής και περιφερειακής αυτοδιοίκησης όσο το δυνατόν εγγύτερα στον πολίτη.

Κάρτα Δημότη

Με την εισαγωγή της έξυπνης «κάρτας του Δημότη» ξεκινά η υλοποίηση της «κάρτας του πολίτη». Με αυτή περνούν οι Δήμοι στην αυτόματη εξυπηρέτηση (π.χ. έκδοση πιστοποιητικών) αλλά και διευκολύνεται η συμμετοχή σε δημοκρατικές διαδικασίες (π.χ. τοπικά δημοψηφίσματα).

Αυτόματη Εξυπηρέτηση

Οι δήμοι εξοπλιζόμενοι με τις απαραίτητες υποδομές (μηχανήματα αυτόματης εξυπηρέτησης - «δημοτικά ΑΤΜ»), που θα εγκατασταθούν στα δημοτικά e-ΚΕΠ θα έχουν τη δυνατότητα αυτόματης εξυπηρέτησης 24 ώρες το 24ωρο, 365 μέρες το χρόνο.

Διοικητική Βοήθεια στο Σπίτι

Ταυτόχρονα αξιοποιούνται νέοι θεσμοί στήριξης του πολίτη, όπως η «διοικητική βοήθεια στο σπίτι», με την οποία μπορεί να εξυπηρετούνται όσοι δημότες το έχουν ανάγκη. Για το σκοπό αυτό εισάγεται ο θεσμός του δημοτικού ανταποκριτή, δηλ. πολυδύναμου υπαλλήλου για την εξυπηρέτηση των κατοίκων με αξιοποίηση και των νέων τεχνολογιών.

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΕΣ

Οι νέες Δευτεροβάθμιες Αυτοδιοικήσεις προέρχονται από τη συνένωση των υφιστάμενων Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων, οι οποίες καταργούνται.

Με τη δομική αυτή αλλαγή, η περιφερειακή αυτοδιοίκηση:

- Αναδεικνύεται ως το θεσμικό πλαίσιο της πράσινης ανάπτυξης και αναλαμβάνει τον ενιαίο στρατηγικό αναπτυξιακό σχεδιασμό της περιφέρειας και τη διαχείριση των ΠΕΠ, η οποία πρέπει να βασίζεται στη συμμετοχή του πολίτη.

• Επικεντρώνεται στην αντιμετώπιση όλων των υπερτοπικών προβλημάτων.

Η ΠΑΡΓΑ

Η ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΜΑΣ ΕΧΕΙ ΤΟ ΚΟΣΤΟΣ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΑΜΕΤΕ ΓΙΑ ΝΑ ΥΠΑΡΧΕΙ!!!

Ιδιοκτήτης: Σύλλογος Παργινών Αθηνών-Πειραιά-Περιχώρων «Η ΠΑΡΓΑ»
Μαρίκας Κοτοπούλη 10, • 104 32 Αθήνα • Τηλέφωνο Γραφείου: 210 5225788 • Fax: 210 5237773
Εκδότης-Διευθυντής: Βέργος Αθανάσιος, Πετμεζά 16, 11743 Αθήνα, Τηλ.: 210 9240940
Σύνταξη: Δ.Σ. Συλλόγου
Εμβάσματα: Στέλιος Δημήτριος, Κώστα Βάρναλη 34, 122 44 Αιγάλεω, Τηλ.: 210 5615740
Στην Πάργα εισπράττουν οι: Γκούλιουρα-Γκούνα Τασία, Ανδρέου Γεώργιος, Λένης Κ. Γεώργιος
Παραγωγή: Press Line, Μάγερ 11, Τηλ.: 210 5225479

Τα κείμενα που φέρουν υπογραφή, εκφράζουν τις απόψεις των συγγραφέα τους.
Η Συντακτική Επιτροπή διατηρεί το δικαίωμα της μη δημοσίευσης ή της σύντηξης των κειμένων κατά την κρίση της.

Μικρές Ειδήσεις • Μικρές Ειδήσεις • Μικρές Ειδήσεις • Μικρές Ειδήσεις

**Οι Περιφερειακές Αυτοδιοικήσεις α-
ναλαμβάνουν:**

- τις υπηρεσίες, τις αρμοδιότητες και τους πόρους των Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων που καταργούνται, εκτός από εκείνες που μεταφέρονται στους δήμους,
- σταδιακά εκείνες τις αρμοδιότητες που ασκούνται σήμερα από την κρατική περιφέρεια, με εξαίρεση εκείνες οι οποίες πρέπει να παραμείνουν στα αποκεντρωμένα όργανα του κράτους χάριν της ενότητας της κρατικής πολιτικής σε ολόκληρη την επικράτεια, όπως τα θέματα χωροταξίας - πολεοδομίας, προστασίας του περιβάλλοντος και δασικής πολιτικής ή μεταναστευτικής πολιτικής.

Η περιφερειακή αυτοδιοίκηση γίνεται ο βασικός πυλώνας του αναπτυξιακού προγραμματισμού, ενώ κομβικός καθίσταται ο ρόλος της ως προς τα έργα και τις υποδομές.

ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΙΣ

Με τη νέα αρχιτεκτονική, η κρατικά αποκεντρωμένη διοίκηση οργανώνεται σε επίπεδο ευρύτερων χωρικών ενότητων, τις **Γενικές Διοικήσεις**. Στην έδρα κάθε Γενικής Διοίκησης συνίσταται Γενική Διεύθυνση της οποίας προϊστάται μόνιμος δημόσιος υπάλληλος. Στις υπηρεσίες της Γενικής Διοίκησης εντάσσονται οι υπάλληλοι των υφιστάμενων Περιφερειών, εκτός από εκείνους που μετατάσσονται στις Περιφερειακές Αυτοδιοικήσεις. Στις αρμοδιότητες των Γενικών Διοικήσεων:

- ανήκουν οι γενικές κρατικές υποθέσεις, οι οποίες ασκούσαν μέχρι σήμερα από τις Διοικητικές Περιφέρειες και λόγω της φύσης τους ή για συνταγματικούς λόγους δεν μπορεί να μεταφερθούν στην περιφερειακή αυτοδιοίκηση και παραμένουν στην κρατική διοίκηση, π.χ. χωροταξία - πολεοδομία, περιβαλλοντική πολιτική, δασική πολιτική ή μεταναστευτική πολιτική,

- εντάσσονται όσες κρατικές αρμοδιότητες σταδιακά αποκεντρώνονται, επειδή δεν είναι απαραίτητο να ασκούνται από την κεντρική διοίκηση, διευκολύνοντας την αποτελεσματική άσκηση του επιτελικού, συντονιστικού και ελεγκτικού της ρόλου,

- εντάσσονται, όπου αυτό κριθεί σκόπιμο και κλαδικά αποκεντρωμένες κρατικές υπηρεσίες των υπουργείων, που έως σή-

μερα δεν είναι ενταγμένες στις διοικητικές περιφέρειες.

Με το πρόγραμμα «Καλλικράτης», οι τοπικές κοινωνίες διαθέτουν έτσι Τοπική Αυτοδιοίκηση ισχυρή, εξοπλισμένη με σύγχρονα επιχειρησιακά εργαλεία, πόρους και αρμοδιότητες που της επιτρέπουν να επιλύει μόνη της όλα σχεδόν τα τοπικά προβλήματα, καλύπτοντας έτσι τις ανάγκες του πληθυσμού (από τον οποίο και ελέγχεται πολλαπλά) για δημόσιες και ιδίως για κοινωνικές υπηρεσίες.

Πηγή: Υπουργείο Εσωτερικών, Κείμενο Δημόσιας Διαβούλευσης www.aftodioikisi.gr

Πρεμιέρα της ταινίας «180 Μοίρες»

Η πρεμιέρα της νέας ταινίας «180 Μοίρες» που αρκετό κομμάτι του έργου έχει γυριστεί στην Πάργα, έγινε το Μάρτιο στις κινηματογραφικές αίθουσες της πρωτεύουσας.

Είναι μια κωμωδία με σκηνοθεσία του Νικόλα Δημητρόπουλου και σενάριο Γεωργίου Ανδρέου. Στην ταινία πρωταγωνιστούν: Βλαδίμηρος Κυριακίδης, Δημήτρης Κουρούμπαλης, Παναγιώτα Βλαντή, Μιχάλης Μαρίνος, Πηνελόπη Αναστασοπούλου, Γιώργος Γιαννόπουλος, Νικολέτα Καρρά, Σοφία Φαράζη.

Περιληπτικά το έργο

Η Άννα είναι μια όμορφη και γοητευτική γυναίκα, παγιδευμένη σ' ένα γάμο που δεν της προσφέρει τίποτα. Δυστυχώς για την ίδια, ο Γιάννης, ο άνδρας της, δίνει μεγαλύτερη σημασία στις επιχειρήσεις του και στη συλλογή έργων τέχνης, διατηρώντας παράλληλα σχέση με τη γραμματέα του. Όλα θα αλλάξουν, όταν κατά τη διάρκεια ενός επαγγελματικού ταξιδιού του Γιάννη στη Νέα Υόρκη, ένας διαρρήκτης, ο Βασίλης, θα μπει στο σπίτι τους.

Στην προσπάθειά της να τον ακινητοποιήσει, η Άννα θα καταστρέψει το γραφείο του συζύγου της και μαζί ορισμένα από τα ανεκτίμητα αντικείμενα της συλλογής του. Το απρόσμενο αυτό περιστατικό θα βγάλει την Άννα από το λήθαργό της και σε μια τρέλα της στιγμής, θα αποφασίσει να το σκάσει μαζί με το διαρρήκτη.

Το ταξίδι που θα ξεκινήσει, θα τη φέρει αντιμέτωπη με τη ζωή και τα λάθη της, ε-

νώ η παρουσία του Βασίλη θα λειτουργήσει ως καταλύτης στην προσπάθειά της να τα ξαναβρεί με τον εαυτό της και να αλλάξει τη ζωή της 180 μοίρες!

Σύλλογος Γυναικών Πάργας «ΔΗΙΔΑΜΕΙΑ»

Μετά από τις εκλογές, οι οποίες έλαβαν χώρα στις 28-03-2010 στην Πάργα, η γενική συνέλευση του Συλλόγου Γυναικών Πάργας «ΔΗΙΔΑΜΕΙΑ» εξέλεξε νέο Διοικητικό Συμβούλιο, με την παρακάτω σύνθεση:

Πρόεδρος: Αλεξάνδρα Κότσιου-Τζούρου

Αντιπρόεδρος: Γκίκου Μαρίνα

Γραμματέας: Δεσύλλα Μαρία

Ταμίας: Στέφου Αθηνά

Μέλη: Μάρκου Ζωή, Ρίζου Παναγιώτα, Ειρήνη Παππά

Ο Σύλλογος, σε μία προσπάθεια ενεργού συμμετοχής του στο κοινωνικό και πολιτιστικό γίνεσθαι, με αίσθημα ευθύνης, οράματος και ισχυρής θέλησης για τη συνέχιση της μέχρι σήμερα επιτυχημένης πορείας του, ευελπιστεί και στη δική σας μελλοντική συνεργασία και αρωγή.

Με τιμή
Η Πρόεδρος του Συλλόγου
και το Διοικητικό Συμβούλιο

Απόσπασμα Πρακτικού Συγκρότησης σε Σώμα του Διοικητικού Συμβουλίου της Π.Σ.Ε.

Στην Αθήνα σήμερα 13 Απριλίου 2010, ημέρα Τρίτη και ώρα 7 μ.μ., ύστερα από πρόσκληση του πλειοψηφίσαντος συμβούλου Κώστα Αλεξίου, συνήλθε το νεοεκλεγέν Δ.Σ. της Πανηπειρωτικής Συνομοσπονδίας Ελλάδος που προήλθε από τις εκλογές της 29ης Μαρτίου 2010, στην αίθουσα συνεδριάσεων του Δ.Σ. στην έδρα της Συνομοσπονδίας (Κλεισθένους 15, 7ος όροφος, Αθήνα). Ύστερα από μυστική ψηφοφορία, στο Προεδρείο εξελέγησαν οι παρακάτω:

Πρόεδρος: Κώστας Αλεξίου

Α' Αντιπρόεδρος: Γιώργος Οικονόμου

Β' Αντιπρόεδρος: Δημήτρης Σιούλας

Γενικός Γραμματέας: Ιπποκράτης Μιχ. Κατσένης

Ειδικός Γραμματέας: Ελευθερία Σιαμέτη

Μικρές Ειδήσεις • Μικρές Ειδήσεις •

Ταμίας: Ιωάννης Νάκης

Αναπληρωτής Ταμίας: Κώστας Γαβριήλ

Έφορος Τύπου: Βασίλης Παπαιωάννου

Έφορος Δημοσίων Σχέσεων: Κώστας Κωνής

Έφορος Πολιτισμού: Αλέξανδρος Λαμπρίδης

Έφορος Πνευματικού Κέντρου: Λάμπρος Ψυλλιάς

Σύμβουλοι: Γιώργος Δόσης, Λάμπρος Δρόσος, Ευάγγελος Ζάγκας, Νικόλαος Ζέκης, Κων/νος Ζηκόπουλος, Σωτήρης Κολιούσης, Γιώργος Κούλας, Βαρβάρα Μπότσαρη, Άννα Θώδα - Μπουραντζή, Ιωάννης Σμπόνιας, Μαρίνα Τζάκου, Χριστόφορος Τζαρτζούλης, Σπύρος Τζίμας, Ελευθέριος Τζόκας

Ο Πρόεδρος

Κώστας Αλεξίου

Ο Γεν. Γραμματέας

Ιπποκράτης Μ. Κατσένης

Ευχόμαστε στο νεοεκλεγέν Διοικητικό Συμβούλιο της Π.Σ.Ε. καλή επιτυχία στο έργο τους και ιδιαίτερα στο μέλος του Συλλόγου μας Μαρίνα Τζάκου-Βουρεκά, καθώς και στο φίλο μας Κωνσταντίνο Κωνή.

Τραγικό ατύχημα στην Πάργα

Τραγικό θάνατο βρήκε στις 2 Ιουνίου ο 25χρονος Ανδρόνικος Σιώρος του Νικολάου, από το Θεσπρωτικό Πρέβεζας στην Πάργα. Ο 25χρονος διατηρούσε μαγαζί μαζί με τον πατέρα του με είδη κιγκαλερίας στη θέση Κανάλι.

Ο 25χρονος έχασε τη ζωή του κατά τη διάρκεια εργασιών που εκτελούσε στο κατάστημά του, που πρόσφατα είχε νοικιάσει.

Υπέστη ηλεκτροπληξία από ηλεκτρικό τρυπάνι την ώρα που εκτελούσε εργασίες, με αποτέλεσμα να πέσει στο έδαφος και να τραυματιστεί θανάσιμα. Η τοπική κοινωνία της Πάργας συγκλονίστηκε από το περιστατικό. Η «Πάργα» εκφράζει τα θερμά συλλυπητήριά της στην οικογένεια του εκλιπόντος.

Μόνη στο σπίτι

Η μαμά μου βγήκε έξω και με άφησε να παίζω. Η καημένη σαν γυρίσει η καρδιά της θα ραγίσει.

Έφαγα όλο το γλυκάκι που είχε μες το ντουλαπάκι πάει και το νεραντζάκι πάει και το συκαλάκι.

Ω! καλέ μαμά δεν είναι και μεγάλη αμαρτία να τα τρών όλα οι ξένοι και για μένα να μη μένει;

Τα φαγα κι εγώ και πάνε και οι ξένοι ας μη φάνε αρκεί που 'μαι χορτασμένη και όλοι οι άλλοι ευτυχισμένοι.

Δάφνη Σταφυλά

Στην Πάργα Ιούλιο και Αύγουστο 1931

*Αντιγράφω από το ημερολόγιό μου
Τούλα Στεφανίδου Μαλακάτα*

10 Ιουλίου 1931

Τα σχολεία έκλεισαν, εμείς θα πάμε για ξεκαλοκαιριό στην Πάργα για να κάνουμε μπάνια.

Πρωί πρωί ήρθε ο αγωγιάτης και μας πήρε. Μόλις προχωρήσαμε λίγο, άρχισε το πρωινό αεράκι. Τα πουλιά κελαηδούσαν, τα αστέρια έσβησαν και σιγά σιγά και το φεγγάρι.

Σε λίγο πρόβαλε ο ήλιος, εκείνη την ώρα κοντεύαμε να φτάσουμε στην Πάργα.

13 Ιουλίου 1931

Σήμερα πήγαμε και κάναμε μπάνιο. Όταν μπήκαν στο νερό οι αδελφές μου φώναξαν, γιατί πρώτη φορά κάναμε μπάνιο. Έπειτα βγήκαν, ντυθήκαμε, μπήκαμε στη βάρκα και πήγαμε σπίτι.

15 Ιουλίου 1931

Κάναμε στο Βάλτο, σήμερα μπάνιο. Καθώς κολυμπούσαμε, βλέπουμε τρία ψάρια στην αμμουδιά να σπαρταράνε. Τρέχω και τα πιάνω. Όταν τα τηγανίσουμε είχαν αυγοτάραχο.

23 Ιουλίου 1931

Πήγαμε σε ένα φίλο του μπαμπά και καθήσαμε στο περιβόλι του στο Βάλτο. Γυρίσαμε στο σπίτι με τη βάρκα.

6 Αυγούστου 1931

Είναι τ' Άι Σωτήρος. Πήγαμε στην εκκλησία των Αγίων Αποστόλων. Το απόγευμα πήγαμε στο νησί που πήγαν την Παναγία.

10 Αυγούστου 1931

Είναι παραμονή τ' Αγίου το θαύμα. Εμείς πήγαμε βαρκάδα. Όταν ζυγώσαμε στο νησί και ακούσαμε μαντολίνα βγήκαμε και χορέψαμε. Καθίσαμε αρκετά, έπειτα φύγαμε.

14 Αυγούστου 1931

Είναι παραμονή της Παναγίας. Στην Πάργα έχουν έθιμο να κάνουν λιτανεία στο νησί. Πήγαμε και είδαμε που χόρευαν. Καθίσαμε αρκετά και φύγαμε.

16 Αυγούστου 1931

Ήρθε ο μπαμπάς και μας πήρε για να πάμε στο Μαργαρίτι.

Μπάμιες με κοτόπουλο

Υλικά:

- 1 κοτόπουλο κομμένο σε μερίδες
- 1 φλιτζάνι καφέ λάδι
- 1 κιλό μπάμιες
- αλάτι - πιπέρι
- 2 σκελίδες σκόρδο
- ½ κιλό ντομάτες

Εκτέλεση:

Ρίχνουμε το λάδι ή το βούτυρο σε μια κατσαρόλα και αφού κάψει τοποθετούμε το κοτόπουλο έως ότου ροδίσει.

Όταν ροδίσει ρίχνουμε τις ντομάτες ψιλοκομμένες, προσθέτουμε αλάτι, πιπέρι, τις σκελίδες το σκόρδο και μισό ποτήρι ζεστό νερό. Το αφήνουμε να βράσει σε σιγανή φωτιά. Αφού πάρει μερικές βράσεις ρίχνουμε τις μπάμιες (που τις έχουμε καθαρίσει και τις έχουμε βάλει στο ξίδι και στον ήλιο για λίγη ώρα).

Προσθέτουμε ζεστό νερό να σκεπαστούν οι μπάμιες. Κουνάμε την κατσαρόλα με τα δύο χέρια και αφήνουμε να βράσει σε σιγανή φωτιά να πιει το νερό. Αν η σάλτσα είναι νερούλη ρίχνουμε 1 κουταλιά αλεύρι για να πήξει, βράζοντας το λίγο ακόμη.

Παστέλι με σησάμι

Υλικά:

- 1 κιλό μέλι
- 1.200 γραμμάρια σησάμι
- λίγη κανέλλα
- 1 πορτοκαλόφλουδα ξύσμα

Εκτέλεση:

Καθαρίζουμε το σησάμι και το καβουρδίζουμε μέσα σ' ένα τηγάνι. Βάζουμε το μέλι σε μια κατσαρόλα και το δένουμε τόσο ώστε όταν ρίξουμε μια σταγόνα σ' ένα ποτήρι με νερό να μη διαλυθεί (αφού το ξαφρίζουμε όσο βράζει). Όταν δέσει καλά, ρίχνουμε το σησάμι, λίγη κανέλα και το ξύσμα του πορτοκαλιού και το ανακατεύουμε καλά έως ότου πάρει βράση. Απλώνουμε το μίγμα επάνω στο μάρμαρο της κουζίνας, αφού το έχουμε αλείψει με βούτυρο ή λάδι και το στρώνουμε με τον πλάστη. Το κόβουμε και το αφήνουμε να κρυώσει. Το τρώμε πάντα κρύο.

Καλή επιτυχία

Γνωρίζετε... ου

Το αβγό στη διατροφή μας

Είναι γνωστό ότι το αβγό μαζί με το γάλα είναι οι μόνες πλήρεις φυτικές τροφές, αφού περιέχουν όλα τα απαραίτητα συστατικά για μια υγιεινή και ισορροπημένη διατροφή. Δεν είναι υπερβολή να πούμε ότι το αβγό είναι το δώρο της φύσης στη ζωή. Το ασπράδι του αβγού αποτελείται κατά 45% από πρωτεΐνες, ποιοτικά ανώτερες σε σχέση με των άλλων φυσικών τροφών και περιέχει όλα τα απαραίτητα αμινοξέα. Η κατανάλωση ενός αβγού την ημέρα καλύπτει το 11% της ημερήσιας ανάγκης του ανθρώπου σε πρωτεΐνες. Επιπλέον, είναι πλούσιο σε ασβέστιο, φώσφορο, σίδηρο, νάτριο, κάλιο, βιταμίνη Α, νιασίνη, βιταμίνη Β, βιταμίνες και μέταλλα, έχει ελάχιστο λιπαρά και δίνει δύναμη και ενέργεια, δυσανάλογα υψηλή σε σχέση με το μικρό του όγκο. Το αβγό εξάλλου, είναι πολύτιμο όπλο στα χέρια των διαιτολόγων, αφού περιέχει μόνο 80 θερμίδες, είναι εξαιρετικά εύπεπτο και αποδεδειγμένα πλούσιο σε θρεπτικά συστατικά.

Στην Ελλάδα, τα τελευταία χρόνια το αβγό θεωρείται μία από τις πιο παρεξηγημένες τροφές, αφού εσφαλμένα έχει ταυτιστεί με τη χοληστερίνη. Στην πραγματικότητα, όμως, η υψηλή περιεκτικότητά του σε λεκιθίνη εξισορροπεί την αύξηση της χοληστερίνης. Το αβγό περιέχει εξάλλου "καλή" χοληστερίνη (HDL) σε αντίθεση με τις υπόλοιπες ζωικές τροφές που περιέχουν κυρίως "κακή" χοληστερίνη (LDL). Είναι άλλωστε γνωστό ότι το 90% της χοληστερίνης παράγεται από τον ίδιο τον οργανισμό και μόνο το υπόλοιπο 10% προέρχεται από τις τροφές.

Η τιμή των αβγών αλλά και η δυνατότητα να παραμένουν μέχρι και 28 ημέρες μετά τη συσκευασία τους φρέσκα, τα μετατρέπει σε μια από τις πολυτιμότερες τροφές. Είναι προτιμότερο να επιλέγουμε συσκευασμένα αβγά, ώστε να γνωρίζουμε τι πρόκειται να φάμε. Οι κανόνες τυποποίησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης επιβάλλουν την αναγραφή σε κάθε συσκευασία αβγών, των εξής στοιχείων: την κατηγορία, τον αριθμό, το βάρος, την ημερομηνία ανάλωσης, τον αριθμό ωσκοπικού κέντρου στο οποίο ελέγχθηκαν, την ονομασία του κέντρου συσκευασίας και τη συμβουλή για τη διατήρηση στο ψυγείο.

Υπάρχουν βέβαια και κάποιοι πρακτικοί κανόνες για να ξεχωρίζουμε τα φρέσκα αβγά. Αρχικά πρέπει να κουνήσουμε απαλά το αβγό κοντά στο αυτί μας. Στο φρέσκο δεν παρατηρείται καμία εσωτερική κίνηση. Αντίθετα ο κρόκος του παλιότερου κινείται πιο ελεύθερα.

Μπορούμε ακόμη να ξεχωρίζουμε το φρέσκο, βάζοντάς το μέσα σε νερό. Το πολύ φρέσκο μένει στον πάτο του δοχείου σε οριζόντια θέση, ενώ το παλιότερο έχει την τάση να ανασηκώνει την πλατιά του άκρη. Ακόμη και όταν το σπάσουμε, μπορούμε να διακρίνουμε το φρέσκο, αφού το ασπράδι του μένει σφιχτό γύρω από τον κρόκο. Στο μπαγιάτικο το ασπράδι είναι νερούλο και διαχέεται γρηγορότερα.

Ακόμη όμως και τα αβγά δύο ή τριών εβδομάδων είναι εξίσου θρεπτικά. Είναι προτιμότερο να διαλέγουμε τα παλιότερα αβγά, που ξεφλουδίζονται ευκολότερα, για βραστά ή για ζύμες και σάλτσες, αφήνοντας τα πιο φρέσκα για το τηγάνι. Σε γενικές γραμμές το σιγανό βράσιμο κρατάει το ασπράδι αφράτο και τον κρόκο υγρό, ενώ το έντονο δίνει ελαστική αίσθηση στο ασπράδι και κάνει τον κρόκο στεγνό.

Πρωτομαγιά

Η Πρωτομαγιά είναι η μοναδική σχεδόν λαϊκή γιορτή, η οποία είναι κατάλοιπο προχριστιανικών φυσιολατρικών εθίμων και στερείται θρησκευτικού χαρακτήρα· ο Καμπούρογλου μάλιστα υποστηρίζει πως ήταν γιορτή των καρπών.

Ο λαός μας έχει πολλά πρωτομαγιάτικα ήθη και έθιμα που τα διατηρεί από γενιά σε γενιά με θρησκευτική ευλάβεια. Πολλά απ' αυτά είναι παλαιότατα κι έχουν την αρχή τους στους Ελληνορωμαϊκούς και Βυζαντινούς χρόνους. Χαρακτηριστικά είναι εκείνα που γράφει ο καθηγητής Φαίδων Κουκουλές:

«Κατά τους ελληνορωμαϊκούς χρόνους επικράτει η συνήθεια ίνα καθ' ωρισμένα εποχές του έτους στολίζονται αι οικίαι δι' ανθέων, κλάδων και δεντρολλίων, διά να έλθη ο οίκος εις άμεσον επαφήν με τα άνθη και τους τρυφερούς κλάδους οίτινες αντιπροσωπεύουν την δύναμιν της ανοίξεως και αποκτήση ούτω την ζωτικην δύναμιν, απομακρύνει δε απ' αυτού παν κακόν, αφ' ου άλλωστε ο μην αυτός αντιπροσωπεύει την ελπίδα της ευφορίας και της γονιμότητας. Εντεύθεν έχει την αρχήν του ο κατά την πρώτην Μαΐου παρ' ημίν στολισμός των οικιών καί καταστημάτων».

Ο Μάης στην Πάργα κάποτε

Από το βιβλίο του Γιώργου Β. Σιέττου
ΕΘΙΜΑ ΚΑΙ ΓΙΟΡΤΕΣ
Πειραιάς 1975

Στην Πάργα, από το πρωί της Πρωτομαγιάς τα παιδιά γύριζαν στα σπίτια και τραγουδούσαν το τραγούδι του Μάη. Στεφανωμένα με λουλούδια και κρατώντας στα χέρια τους μεγάλα κλωνάρια πορτοκαλιάς ή νερατζιάς γεμάτα με άνθη, τραγουδούσαν:

Εμπήκε ο Μάης, εμπήκε ο Μάης,
εμπήκε ο Μάης "ο" μήνας.
Ο Μάης με τα τριαντάφυλλα
κι ο Απρίλης με τα ρόδα.
Μάη μου, Μάη μου δροσερέ
κι Απρίλη λουλουδάτε κλπ.

Από το βιβλίο του Φραγκίσκου Πουκεβίλ του 1820
Ταξίδι στην Ελλάδα
Ήπειρος
σε μετάφραση Παναγιώτας Γ. Κώτσου
Εκδόσεις: Συλλογή
ΑΦΟΙ ΤΟΛΙΔΗ 1994, σελ. 156

...Τέλος απαγόρευσαν στο λαό να γιορτάζει την 1η Μαΐου την επιστροφή των χελιδονιών. Έτσι στην Πάργα, όπως και στη λιμνοθάλασσά της, η Σύγκλητος των Βενετών με τον πέπλο των γιορτών και της ψυχαγωγίας κάλυπτε την άσκηση της διακυβέρνησης της πόλης με την εξαγορασμένη προδοσία. Σ' αυτή την τελευταία γιορτή, ξόδευσαν τα χρήματα των τελωνείων τους

σε συμπόσια, σε παιχνίδια, σε χορούς και διασκεδάσεις, που κρατούσαν οκτώ μέρες και τέλειωναν μ' έναν εικονικό πόλεμο, στον οποίο Παργινοί, ντυμένοι με βενετσιάνικες στολές, προκαλούσαν και πρόσβαλαν ανθρώπους ντυμένους τούρκικα και στο τέλος να απλώνουν το χέρι τους ζητώντας να πληρωθούν για τη δήθεν εξαιρετική αυτή πράξη τους. Αυτή η κωμική γιορτή που προεδρευόταν από ένα σοβαρό συγκλητικό, που φορούσε περούκα, ονομαζόταν Ροζαλία. Η λέξη αυτή ήταν παρμένη από μια άλλη παρόμοια τελετή, όχι λιγότερο κωμική κι αυτή, που γιορταζόταν κάθε χρόνο με την πιο μεγάλη και λαμπρή πομπή στο Παλέρμο της Σικελίας.

(Ξέρουμε ότι οι Ναπολιτάνοι είχαν καταλάβει την Κέρκυρα και τα νότια νησιά πριν περάσουν στην κυριαρχία της Βενετίας. Είναι πολύ πιθανό να οφείλεται σ' αυτούς η καθιέρωση της Ροζαλίας).

Από το βιβλίο του
Κώστα Αθ. Μιχαηλίδη

Η Πάργα «Η ιστορία της απ'τα παλιά χρόνια ως σήμερα»
Έκδοση Δήμου Πάργας 2006

...Με την πρώτη αυτή συνθήκη μεταξύ Βενετίας και Παργινών της 21 Μαρτίου 1401 δέχθηκε η πρώτη νά εισπράττουν το φόρο εισαγωγής και εξαγωγής οκτώ ημερών οι Παργινοί για την αντιμετώπιση των δαπανών που θα χρειάζονταν για το ετήσιο πανηγύρι τους Ροζαλία ή Ρουσάλια.

Ο Σαλαπάντας λέγει ότι ήταν έθιμο σικελικό. Ο Τάκης Τσιώκας το θέλει ρωμαϊκό. Αλλά και η Σικελία μήπως δεν ήταν επαρχία της Ρώμης; Γινόταν εις μνήμην των νεκρών αρχές του Μάη (Ο «Ροδισμός»), σαν οι Καλένδες που απόμειναν στο Βυζάντιο. Ροζαλία ή Ροζάρια τη θέλει ο φιλόλογος Ν. Σ. Λιβαδάς (Μαγ. Έλλ. Εγκυκλοπ. τομ. ΚΑ' σελ. 200) και Ρουσάλια ο ακαδημαϊκός Κ. Μ. Ράλλης (σελ. 269 του ίδιου τόμου), επειδή έρχονταν ρόδα (rosas λατινικά) πάνω στους τάφους.

Η γιορτή αυτή εκχριστιανίσθηκε κατά τους πρώτους χρόνους του Χριστιανισμού και επικράτησε να γίνεται το Σάββατο της Πεντηκοστής, γι' αυτό και το λαϊκό απόφθεγμα:

Ούλα να παν κι ούλα ναρθούν κι' ούλα να διαγυρίσουν των ρουσάλιών το Σάββατο να πάει να μη γυρίσει. Πιστεύουν δηλαδή ότι οι ψυχές που είναι στον Άδη λευθερώνονται το Σάββατο της αποκριάς ως το Σάββατο της Πεντηκοστής, που τότε επιστρέφουν και περιορίζονται και πάλι στον Άδη. Γι' αυτό λέγει ο λαός «των ρουσάλιών το Σάββατο να πάει να μη γυρίσει» για να μη γυρίσουν και πάλιν οι ψυχές στον Άδη και να μείνουν ελεύθερες για πάντα.

Ρουσάλια ή ροζάλια

Είναι ένα έθιμο που ανάγεται σε αρχαίες ελληνικές και ρωμαϊκές παραδόσεις. Οι Ρωμαίοι μία από τις γιορτές που γιόρταζαν ήσαν τα Ροζάλια, που πήραν το όνομά τους από το rosa (ρόδα, τριαντάφυλλα). Τα Ρουσάλια ή Ροζάλια πέρασαν αργότερα από το Βυζάντιο, διατηρήθηκαν με χριστιανική μορφή και πήραν το όνομα ρουσάλια.

Καλώς σ' έβραμε αφέντη, άρχοντά μου και λεβέντη.

Να σά πούμε τα Ρουσάλια, πέστε α ρε παληκάρια.

Να τα πούμε σένα πρώτα που σε βρήκαμε στην πόρτα

Συνέχεια στη σελίδα 14

Λάμπρος Μάλαμας

Ξεπήδησε τό 1928 από το Γραμμένο των Γιαννίνων. Μεγάλωσε μέ φτώχειες, ταλαιπωρίες και πείνες. Δεν φοίτησε σε σχολειά, παρά μόνο στην παιδείση και πάλη του στίβου της ζωής, αγωνιζόμενος για του λαού τα ιδανικά. Είναι ένας αυτοδίδακτος, που οι εγκυρότεροι κριτικοί, τον αποκαλούν «φαινόμενο» στα Νεοελληνικά Γράμματα, «γνήσιο, στυλίστα, δυνατό, πηγαίο, παραγωγικό, σωστή βρυσσάνα». Έγραψε από το 1956 ως τώρα σε βιβλία περί τα εβδομήντα πρωτότυπα έργα· έχει εκδώσει τα είκοσι, το λογοτεχνικό περιοδικό «Ελεύθερο Πνεύμα» και δύο ιδιόμορφες στο παρελθόν εφημερίδες. Όλα αυτά, χωρίς την παραμικρή βοήθεια της πολιτείας, παρά μονάχα με τους σκληρούς αγώνες του, την αντοχή του και τη θερμή συμπαράσταση του λαού. Μακριά από κλίκες, επισημότητες και «κατεστημένα» δημιουργεί αθόρυβα κι ακούραστα, πιστά αφοσιωμένος στα ανθρωπιστικά ιδεώδη, με τα δύο ζηλευτά κι αναγνωρισμένα του εφόδια: το ύφος και το ήθος, που είναι το παν για ένα δημιουργό της λογοτεχνίας. Έχει συνεργαστεί κατά καιρούς σέ πολλά περιοδικά, εγκυκλοπαίδειες κι εφημερίδες της χώρας. Έργα του διακρίθηκαν, αναμεταδόθηκαν από ραδιοσταθμούς, βραβεύτηκαν σε αδιάβλητους διαγωνισμούς και μεταφράστηκαν και σε ξένες γλώσσες. Πήρε μέρος στην Εθνική Αντίσταση. Και μόνο αυτό το χρέος προς το βασανισμένο λαό μας, που εκπλήρωσε με συνέπεια, συμμετέχοντας στην Εθνική Αντίσταση, θεωρεί σαν την πιο βαθιά του ικανοποίηση.

Μία επίσκεψη

Παίρνω ένα δρομάκο στην πρώτη πλαγιά κι α-νηφορίζω...

Ρωτάω για το σπιτικό του Τσάκα...

Το βρίσκω. Χτυπά την πόρτα, μπαίνω μέσα. Βλέπω μια μικρή λουλουδιασμένη αυλούλα. Σκαλίσσες γυρίστες και ανοιχτές πορτούλες. Είχαν ένα γιορτάσι. Έλαμπαν όλα από την πάστρα τα ιδιόρυθμα καμαράκια.

Η παρουσία μου ξαφνιάζει, δίνει απροσδόκητες χαρές. Πρώτη φορά βρισκόμουν στην Πάργα και ούτε με φαντάζονταν, φίλοι μίαν ώρα απρόσμενη σαν κείνη.

Τρέχει μ' αγκαλιάζει ο Νίκος, κ' η μάνα του μου δίνει τα σταυρωτά φιλά της.

— Θα τον γιορτάσουμε εδώ στο σπίτι μου τον ερχομό σου, μπράβο! Κάτσε να φάμε και να πούμε.

Τα δυο παιδάκια του με κοιτούν με μια παράξενη αγάπη. Η γυναίκα του προσφέρει τον εγκάρδιο χαιρετισμό της.

— Είναι ο φίλος μας ο Λάμπρος ο αγαπητός μας συγγραφέας. Αλλ' απορώ, πώς τέτοια ώρα...

Του εξηγώ για το ταξίδι...

— Κάτσε στην τάβλα μας και μη σε μέλει. Θα κάμουμε λαμπρή, μαζί σου απόψε!

Μου λέει κατενθουσιασμένος.

Πηδούσαν τα παιδιά χαρούμενα, σαν τα καναρινάκια.

Ζεστές οι καρδιές, φιλόξενο το σπίτι. Φίλησα τα παιδιά, τα φίληψα, κι όλο κοιτούσα με χαμόγελο ευτυχισμένο τους Τσακαίους.

— Κι εγώ πολύ τ' αγαπάω τα παιδιά, και είναι πάλι τοιμόγεννη η κυρά...

Μου λέει ο Νίκος μ' ένα καύχημα σεμνό και ντροπαλούτοικο, και χαμογέλασε και χάιδεψε στο πάνω χέλι το ρούσο μουστακάκι του.

Είχε μιαν αητιά, μα γαλανή και ήρεμη ματιά που μέσα της έλεγε πολλά, όσα το παργινό το πέλαο. Έδειχνε σα να κλειούσε στη θωριά και στο λόγο του όλους τους καημούς της ανθρώπινης δημιουργίας.

— Άμποτε, με το καλό. Του εύχομαι. Ο άγαθος ο κόσμος την ομορφαίνει πάντα τη ζωή.

Τα νιώθουμε τα παιδιά. Γίνονται θαυμάσια στα χρόνια μας. Είναι οι μόνες αγνές κι αθώες ψυχούλες π' απόμειναν γύρω μας, παρηγοριά και στήριγμα για τ' αύριο της πατρίδας. Οι μεγάλοι ψευτίζουν εύκολα και παρασύρονται αναγκασμένοι από τούς αμειλιχτούς νόμους της κοινωνίας, της ζωής. Άμποτε να ζούσαμε όλοι αδιάκοπα στον εξαίσιο κι ονειρεμένο κόσμο των παιδιών μας!...

Του γέμισα λόγο και ψυχή, και η συντροφισιά του είχε κιόλας το δέιπνο έτοιμο.

Τρώμε και πίνουμε και καλοκουβεντιζόμαστε.

Νιώθω βαθιά τη δίκια περηφάνια μου για το ελληνικό φιλότιμο.

Η μάνα του η Γιαννούλα πασκίζει ν' αλαφρώνει το μητρικό της πόνο. Ξομολογείται τα δικά της...

Έρχονται κι άλλοι επισκέπτες...

Γιαννούλα Τσάκα μ' όνομα! Εβδομητάχρονη, παλιά Άργυροκαστρίτσο. Ελληνομάνα, από κείνες τις

λαμπαδιαστές κορμωσασίες που κύρτωμα δε γνώρισαν ποτέ τους. Σβέρο δεν έσκυψαν σε ξένο επιδρομέα, κι ουδέποτε λυγίσανε από τό βάρος των βασάνων!...

— Άχ γιόκα μου! Κείνα τα χρόνια όταν σας είχα εγώ μικρά, δεν είχα η δύστυχη με τι και ποιο, για να σας μεγαλώσω.

Πέρασα μαρτύρια Χριστού! Όμως δεν κίότσηπα ποτέ, στα όσα χάλια κι αν μου είχε φορτώσει απάνω μου, η μαύρη μου η μοίρα! Έτσι κι εσείς να μη κιοτέψετε ποτέ. Τώρα μας κρυφαλλάζει η ζωή. Τα θέλει όλα, γαλάτα και μελάτα, διπλά και τριδίπλα. Τότε, πορεύαμε και μ' ένα μονοφόρι. Τα παιδιά έχουνε βάρη αβάσταχτα στο σημερινό καιρό εδώ, ώσπου να βρουν το δρόμο τους.

Καλά τα λές μάνα, μα εγώ τ' αγαπάω τα παιδιά. Όμως, παρακαλώ, πως νάητανε να τ' αξίωνε και να τα σπουδάζε η πολιτεία... Νά 'μουντα σίγουρος και ήσυχος, και να 'γραφα βιβλία.

Η μάνα πονούσε το παιδί κ' ήθελε να 'χει πιο αλαφρές στην πλάτη υποχρεώσεις. Γιατ' ήταν οι συνθήκες δύσκολες κι ανάποδα και άδικα τα πράματα στη χώρα.

Η μνήμη της μάνας, ανασκόλιζε παράπονα από τα φτωχά και πέρφανα τα περασμένα χρόνια. Μα πάλι τα 'ριχνε στην παρηγοριά, στη λησμονιά. Στο πρόσωπό της έλαμπε η μεγαλόκαρδη αρετή και η μητρική αγάπη.

Κοντολογίς, μας έλεγε: πώς πέρασε από σκληριές κι από δοκιμασίες...

— Κάποτε να τα γράψετε και τούτα... Μας τόνιζε με ξεβουρκώματα και άχτια.

Μας συγκινούσανε τα λόγια της. Σκεφτόμουν, πως, όλες οι μάνες οι Γιαννούλες, έτσι τονε κυλούσανε παλιότερα το βίο τους, με πείνα, ταλαιπωρία, ψείρα και ξυπολησιά, πολεμώντας για τη λευτεριά, τη φαμίλια και την πατρίδα. Σαν τις Σουλιώτισσες του 1803, τις Μπουμπουλίνες του Εικοσιένα, τις Ηπειρώτισσες της Πίνδου το Σαράντα και τις Ελληνοπούλες της Αντίστασης, σαν όλες τις τίμιες αγωνίστριες της ζωής, που οικοδόμησαν τις εθνικές περγαμινές και τους ηρωισμούς της Ρωμιοσύνης! Είπαμε πολλά... Μα ύστερ' από το δέιπνο και τις καλές κουβέντες, έπρεπε να φύγω.

Σηκώθηκα. Η μάνα η Γιαννούλα με ξανασπίαστηκε πρώτη. Κοντά της κι ο Νίκος. Την ένιωθα σα να 'ταν η δική μου. Τους ευχαρίστησα και τους αποχαιρέτησα...

Με ξεπροβόδιαν ενθουσιασμένοι και συγκινημένοι από την ξαφνική χαρά, που της είχε χαρίσει η φτωχή μου ύπαρξη. Φεύγοντας έλεγα μέσα μου: Τι ωραίες ψυχές που έχουν οι άνθρωποι του λαού, και πόσο αξίζουν να τους κερνάμε αγάπες και χαρές!

Σεπτέμβρης 1969

Λάμπρος Μάλαμας
Ελλάδα Περίηγηση Μορφές και Είδη 1967-1974
«Ιστορία και Τέχνη» 1974

ΤΑΞΙΔΙ ΣΤΟ ΧΡΟΝΟ

Το πολυπόθητο «Γιβραλτάρ» των... Θεσπρωτών!

«ΤΙΤΑΝΗ - ΗΓΟΥΜΕΝΙΤΣΑΣ»

Κυριακή 7 Μαρτίου 2010

Μία ακόμη αναφορά στη «Σταχτοπούτα» του Ιονίου, την πανέμορφη Πάργα.

Αμορμή μου δίνει τούτο το φωτογράφημα που «κλείδωσε» ο φακός το 1964.

Ο Ξύλινος (τότε) μόλος της κεντρικού λιμανιού της ειδυλλιακής κωμόπολης με τα αραγμένα ψαράδικα σε πρώτο πλάνο και πίσω το νησάκι της Παναγιάς να στολίζει το γενικό ντεκόρ.

Είναι το πιο γραφικό από τα πενήντα εκκλησιάκια που βρίσκονται σκόρπια σ' ολόκληρη την Πάργα και δίνουν μια ασυνήθιστη νότα στην περιοχή.

Είναι φυσικό, ότι μέσα σε μια στυλιζαρισμένη φωτογραφική απεικόνιση που μηχανικά αντιγράφει ένα συγκεκριμένο πλάνο, όσο εκφραστική κι αν είναι, δεν μπορεί να προστεθεί κάποιο άλλο περιεχόμενο.

Ας πούμε κάτι από την ιστορία, την κουλτούρα ή τα ήθη... Κι εδώ είναι απαραίτητες και επιστρατεύονται οι λεζάντες.

Σε αντιστροφή της γνωστής Κινεζικής ρήσης που εγκωμιάζει τη μεγάλη αξία της ειδησεογραφικής φωτογραφίας.

Πράγματι, υπάρχουν πάρα πολλά που χαρακτηρίζουν και θυμίζουν στις νεότερες γενιές αυτό το «νησί στη στεριά!», όπως τη λένε.

Ποιος μπορεί να ξεχάσει, αλήθεια, την αποφράδα ημερομηνία της 17ης Μαρτίου του 1817, τότε που ο Ελβετικής καταγωγής Αντισυνταγματάρχης του Αγγλικού στρατού Carl Philip de Bosset, αποβιβάστηκε στην Πάργα με τριακόσιους στρατιώτες και ολοκλήρωσε την πώλησή της στον Αλή Πασά. (Η αποζημίωση: 150.000 λίρες!).

Κυριακή 14 Μαρτίου 2010

Εκατόν πενήντα χιλιάδες λίρες στερλίνες λοιπόν! Τόσο είχαν εκτιμήσει τα όργανα της Αγγλικής Κυβέρνησης την ανεκτίμητη αξία της Πάργας και την παραχώρησαν στις 17 Μαρτίου 1817 στην Οθωμανική Αυτοκρατορία που μάταια προσπαθούσε να την καταλάβει με τα όπλα. Με θρήνο και σπαραγμό εγκατέλει-

ψαν την πατρίδα τους οι Παργινοί για την Κέρκυρα, τους Παξούς και άλλα μέρη. Ήταν σίγουροι πως αν έμεναν στον τόπο τους η οργή του δυνάστη θα ξεσπούσε επάνω τους ανελέητη. Τόσες φορές άλλωστε είχαν αγνοήσει τις απειλές του και είχαν περιφρονήσει τις υποσχέσεις του.

Η περιπέτεια των κατοίκων της Πάργας είναι από τις πιο συγκλονιστικές και αντιπροσωπευτικότερες μέσα στην οδυνηρή ιστορική πορεία του νέου ελληνισμού. Χαρακτηριστική όσο και πραγματική για το δράμα του μαρτυρικού αυτού λαού, δείχνει και η γκραβούρα που φιλοξενούμε σήμερα στη στήλη. Τη φωτογράφησαμε στο μουσείο του Αγ. Παυτελεήμονα στη Νήσο των Ιωαννίνων και είναι δημιουργία του Francesco Hayez. Γυναίκες, άνδρες, γέροντες και παιδιά αποχαιρετούν τα χώματά τους παίρνοντας μαζί τα λείψανα των προγόνων τους και τα ιερά σκεύη των εκκλησιών («Να μην τα βρούνε Λιάπηδες, Τούρκοι μην τα πατήσουν!»). Μοιρολογούν, φιλούν τις πέτρες της γης, προσεύχονται με τον ιερέα. Δεκατέσσερα χρόνια μετά (1831) επέστρεψαν χωρίς προνόμια στην πατρίδα, μέχρι που απελευθερώθηκε. Στις 22 Μαΐου 1930 ο Μητροπολίτης Κερκύρας επιστρέφει με επίσημη τελετή στο λιμάνι της Πάργας, τα ιερά και όσια, κειμήλια, εικόνες, τέφρα, ότι είχαν κατά τον εκπατρισμό πάρει μαζί τους και διαφυλάξει. Όμως, θα χρειαστεί ακόμη μία στήλη για να ολοκληρώσουμε τούτο το μικρό αφιέρωμα στη σαγηνεύτρια «Σταχτοπούτα» του Ιονίου.

Κυριακή 21 Μαρτίου 2010

Με το καταδρομικό «Ελλη» που το συνόδευαν το θωρηκτό «Αβέρωφ» και μια μεγάλη μοίρα του στόλου μας, επέστρεψαν -111 χρόνια μετά- τα ιερά κειμήλια στη Πάργα, σύμφωνα με τα στοιχεία που μας άφησε ο χρόνος.

Η 22η του Μάη στα 1930 ήταν η μεγάλη μέρα για την πολύπαθη πόλη.

Τα χρόνια πέρασαν, η Πάργα «μεγάλωσε», έγινε μια σύγχρονη πόλη, διατήρησε όμως την ομορφιά της, την ιδιαιτεπία των σπιτιών της, τα στενά γραφικά

(νησιώτικα θαρρείς) σοκάκια της, το «χρώμα» της. Αυτή η πρόοδος ήρθε να συμπληρώσει αυτά τα απaráμιλλα φυσικά κάλλη της. Σήμερα, η «Σταχτοπούτα» του Ιονίου αναμένει εναγωνίως μια άλλη επιστροφή! Την επανένταξή της στα γεωγραφικά όρια του νομού Θεσπρωτίας. Εκεί που υπάγονταν προπολεμικά αλλά αποσπάστηκε στο Νομό Πρέβεζας για λόγους κάποιων προσωπικών πολιτικών συμφερόντων. Ανεξάρτητα όμως από τις επικείμενες διοικητικές και γεωγραφικές μεταρρυθμίσεις με τις συρρικνώσεις των νομών, διακαή πόθο των Παργινών αποτελεί τούτο το αίτημα. Έστω και για τυπικούς λόγους «Πράγματι, υπάρχει καθολική λαϊκή βούληση για επιστροφή στα γεωγραφικά όρια του Νομού Θεσπρωτίας».

Σ' αυτό δεν αντιτίθεται κανένας συντοπίτης ούτε εγώ φυσικά...», τονίζει στη στήλη ο πρώτος πολίτης της, δήμαρχος Σπύρος Πηγήγης. Ο ίδιος αποκαλύπτει και μία από τις πρόσφατες ενεργοποιήσεις των Παργινών: «Σε συνεργασία με την Κοινότητα Πέρδικας, έχουμε συντάξει μελέτη που χρηματοδοτήθηκε από το Ε-ΣΠΑ και προβλέπει τη χάραξη νέου παραλιακού δρόμου από Πάργα-Αγιά-Πέρδικα-Καρτέρι».

Πιστεύω ότι με την ολοκλήρωση του έργου, η σύνδεση Πάργας-Θεσπρωτίας θα γίνει καλύτερη...» Πριν από δύο χρόνια, οι Θεσπρωτοί έκαναν ενέργειες για την πραγματοποίηση του οράματός.

Ο ασκίνητος και μέσα στους αγωνιστικούς χώρους της πολιτικής και κοινωνικής ζωής (Σ.Σ. όπως παλαιότερα και στους αθλητικούς) πρώην νομάρχης Νίκος Τσώνης υπενθύμιζε στους αρμόδιους:

«...Η επανένταξη είναι επιβεβλημένη και από την ιστορία αλλά και από λόγους λειτουργικούς, κοινωνικούς, ισόρροπης ανάπτυξης, κοινών εθίμων και ηθών, από λόγους κουλτούρας και κοινού πολιτισμού. Το αίτημα είναι καθολικό, δίκαιο, ιστορικό...» Οι Παργινοί αδημονούν, οι Θεσπρωτοί το επιδιώκουν.

Είναι σίγουρο ότι η λάμψη αυτού του τόπου, θα γίνει πιο εκτυφλωτική με μια ακόμη διαμαντόπετρα στον «κόρφο» του...

KOSMAS ZAFEIRIS (mail)

Απαραίτητες βιταμίνες και ιχνοστοιχεία για τον ανθρώπινο οργανισμό

Ασβέστιο

Έχει μεγάλη σημασία για τα οστά αλλά πρόσφατα αναφέρεται ότι η μεγάλη κατανάλωση αυτού συνδέεται με τον καρκίνο του προστάτη. Για την καλύτερη προστασία της καρδιάς προτιμότερη είναι η λήψη του από μη γαλακτομικές πηγές (ημερήσια συνιστώμενη ποσότητα 1000mg και για άνω των 50 ετών 1200mg).

Βρίσκεται κυρίως σε: γάλα, τυρί, γιαούρτι. Μη γαλακτομικές πηγές είναι: λάχανο, μπρόκολο, πορτοκάλι, σαρδέλες (με τα κόκκαλα).

Βιταμίνη D

Σε συνδυασμό με το ασβέστιο προστατεύει τα οστά από τα κατάγματα. Επίσης οι έρευνες αποδεικνύουν ότι σε μεγάλες δόσεις ελαττώνει τον κίνδυνο ανάπτυξης καρκίνου του μαστού, του εντέρου και των ωοθηκών (ημερήσια συνιστώμενη ποσότητα 20-30 mg).

Βρίσκεται κυρίως σε: Μουρουνέλαιο, γάλα, λιπαρά, ψάρια και αβγά.

Βιταμίνη E

Ενισχύει τον οργανισμό. Εξουδετερώνει τα μόρια οξυγόνου, τα οποία δύνανται να βλάψουν τα κύτταρα, ενισχύει τους βλεννογόνους και πιθανόν προστατεύει από ορισμένες μορφές καρκίνου, από τη νόσο του Αλτσχάιμερ ή γενικά καθυστερεί την απώλεια μνήμης στα άτομα μεγαλύτερων ηλικιών (ημερήσια συνιστώμενη ποσότητα 30 mg).

Βρίσκεται κυρίως σε: Αγνό σπορέλαιο, μουνουνέλαιο, σπανάκι κ.λπ. σκούρα πράσινα λαχανικά, σιτάρι.

Βιταμίνη K

Απαραίτητη για την πήξη του αίματος και για την ενδυνάμωση των οστών (ημερήσια συνιστώμενη ποσότητα 120 μικρογραμμάρια για τους άνδρες και 90 mg για τις γυναίκες).

Βρίσκεται κυρίως σε: Σπανάκι, μπρόκολο, λάχανο κ.λπ. λαχανικά, γάλα, αβγά κ.λπ. γαλακτοκομικά, δημητριακά και σπανάκι.

Ιώδιο

Είναι σημαντικό μέρος της ορμόνης του θυροειδούς, η οποία ρυθμίζει την ενέργειά μας (ημερήσια συνιστώμενη ποσότητα 150 μικρογραμμάρια).

Βρίσκεται κυρίως σε: Σπάνιο στη φύση, βρίσκεται σε ορισμένα ψάρια (μπακαλιάρος, κολιός κ.λπ.) και στο επιτραπέζιο αλάτι.

Κάλιο

Οι τροφές με υψηλή περιεκτικότητα καλίου μειώνουν τον κίνδυνο της υπέρτασης και σε συνδυασμό με την κατανάλωση μαγνησίου αυξάνουν την πυκνότητα της ανόργανης ύλης των οστών (ημερήσια συνιστώμενη ποσότητα 4.700mg).

Βρίσκεται κυρίως σε: κρέας, πουλερικά, ψάρια, γάλα, μπάμιες, μπανάνες, ντομάτες, πιπεριές, πορτοκάλια κ.λπ.

Νάτριο

Είναι απαραίτητο για τη ρύθμιση της αρτηριακής πίεσης (ημερήσια συνιστώμενη ποσότητα 1.500mg).

Βρίσκεται κυρίως σε: αλάτι, φρεσκομαγειρεμένα φαγητά

Σελήνιο

Προλαμβάνει ορισμένες μορφές καρκίνων όπως του προστάτη (ημερήσια συνιστώμενη ποσότητα 55 μικρογραμμάρια).

Βρίσκεται κυρίως σε: θαλασσινά, συκώτι. Τα λαχανικά που μεγαλώνουν στο έδαφος είναι πλούσια σε σελήνιο.

Σίδηρος

Βοηθά στην οξυγόνωση του αίματος (ημερήσια συνιστώμενη ποσότητα 8mg οι γυναίκες λόγω εμμηνορροίας και οι χορτοφάγοι 18mg).

Βρίσκεται κυρίως σε: Κόκκινο κρέας, κυρίως συκώτι, αβγά, δημητριακά ολικής αλέσεως, φακές, σπανάκι κ.λπ., σκούρα πράσινα λαχανικά.

Ψευδάργυρος

Πρόσφατες έρευνες αναφέρουν ότι ο ψευδάργυρος σε συνδυασμό με αντιοξειδωτικά (φρούτα, λαχανικά) διαθέτει αντιγηραντικές ιδιότητες (ημερήσια συνιστώμενη ποσότητα 11mg και 8mg γυναίκες).

Βρίσκεται κυρίως σε: ζωικά προϊόντα π.χ. κόκκινο κρέας και πουλερικά, θαλασσινά, δημητριακά ολικής αλέσεως.

Έξυπνες μικρές Συμβουλές

Αποξηραμένα: Αν τα αποξηραμένα λουλούδια έχουν λερωθεί, μην τα πετάξετε. Βουτήξτε τα σε κρύο νερό που έχει βράσει μαζί με μία κουταλιά σόδα.

Αβγά: Για να ξεχωρίσετε τα φρέσκα αβγά χωρίς να τα σπάσετε, τα βουτάτε σε νερό. Αν επιπλέουν, πετάξτε τα αμέσως.

Ζύμη: Αν η ζύμη κολλάει και δεν μπορείτε να ανοίξετε σε φύλλο, τη βάζετε για λίγο στο ψυγείο τυλιγμένη με μεμβράνη.

Καθαριότητα και γυαλάδα: Μια απλή λύση για το «φρεσκάρισμα» του χαλιού είναι ο καθαρισμός του με λευκό ξίδι και νερό (ένα μέρος λευκό ξίδι προς τρία μέρη νερό). Το ξίδι είναι κατάλληλο για τη συντήρηση του χαλιού, για την αντιμετώπιση τοπικών λεκέδων και τέλος προσθέτει μια ξεχωριστή γυαλάδα στα χρώματά του και τα αναζωογονεί!

Καμένη κατσαρόλα: Για να καθαρίσετε τον καμένο πάτο της κατσαρόλας σας χωρίς τρίψιμο, βάλτε ένα κρεμμύδι κομμένο να βράσει για λίγα λεπτά.

Καρότα: Εάν τα καρότα έχουν «μαλακώσει» για να τα επαναφέρουμε στην αρχική τους μορφή, τα βάζουμε σε ένα μπολ με παγωμένο νερό, το χυμό ενός λεμονιού και τα αφήνουμε στο ψυγείο όλο το βράδυ.

Καυτή πιπεριά: Για να σβήσετε την κάψα σας, πιείτε λίγο γάλα και όχι νερό.

Κεφτεδάκια: Για να κάνουμε τα κεφτεδάκια πιο τραγανά τα «πανάrouμε» με καλαμποκάλευρο, αντί για αλεύρι για όλες τις χρήσεις.

Κουνουπίδι: Για να μη μυρίζει το κουνουπίδι ρίχνουμε στο νερό που βράζει μισό λεμόνι με τη φλούδα ή ένα κοτσανάκι σέλινο ή μια φέτα ψωμί ή ένα κρεμμύδι.

Κραγιόν: Περάστε τους λεκέδες από κραγιόν με ένα βαμβάκι βουτηγμένο σε άσπρο ξύδι ή καθαρό οινόπνευμα.

Κρεμμύδια: Για να μη μαυρίσουν τα κρεμμύδια, πριν τα σοτάρετε ρίξτε αλάτι στο λάδι που ζεσταίνεται.

Λαχανικά: Για να πλύνετε τα λαχανικά, αφήστε τα στο νερό και προσθέστε μια χούφτα αλάτι. Θα αναγκάσει τα έντομα να βγουν στην επιφάνεια.

Λεκές σε έπιπλο: Το λεκέ από νερό, τον τρίβουμε με πανί βουτηγμένο σε βαζελίνη ή κρέμα προσώπου. Στο λεκέ από λάδι τρίβουμε πατάτα πάνω στο λάδι. Θα πάρει το λάδι που κινδυνεύει να απορροφήσει το έπιπλο. Ο λεκές από κερί αφαιρείται αφού ξύσουμε ελαφρά

με μαχαίρι και μετά το περνάμε με ένα πανί βουτηγμένο σε λινέλαιο που έχει ζεσταθεί σε μπεν μαρί.

Μουστάρδα: Διατηρείται περισσότερο καιρό αν βάλετε στο βαζάκι της μια φέτα λεμόνι.

Μυρωδιές: Αν κόψετε κρεμμύδια και μυρίζουν τα χέρια σας, τρίψτε τα καλά με λίγο ελληνικό καφέ. Ακόμη μπορείτε να βάλετε λίγο καφέ στο ζεστό μάτι της κουζίνας, για να φύγουν οι δυσάρεστες μυρωδιές από την κουζίνα σας.

Οσμή ψυγείου: Οι άσχημες μυρωδιές από το ψυγείο φεύγουν όταν βάλουμε στο εσωτερικό του ένα ανοιχτό πακέτο μαγειρικής σόδας, φροντίζοντας να το αλλάζουμε κάθε 3 μήνες.

Πατάτες: Οι πατάτες διατηρούνται καλύτερα και δεν φτρώνουν αν βάλετε ανάμεσά τους 1-2 μήλα.

Ρύζι: Για πραγματικά σπυρωτό ρύζι, ρίξτε στο νερό όπου βράζει το ρύζι μία κουταλιά ξίδι. Οι κόκκοι δεν θα κολλήσουν μεταξύ τους.

Σιρόνια: Για να μη μυρίζουν δυσάρεστα τα σιρόνια μπορούμε να ρίξουμε το κατακάθι από τον καφέ μας. Έτσι όχι, μόνο θα φύγουν οι δυσάρεστες οσμές αλλά και τα λίπη.

Σκόρδο: Για να φύγει η μυρωδιά του σκόρδου από τα χέρια σας, κόβετε μια ντομάτα και τρίβετε τα χέρια σας με αυτή και ούτε εσείς θα πιστεύετε ότι είχατε πιάσει σκόρδο.

Σκουριά: Τρίψτε το λεκέ με μία φέτα λεμόνι πασπαλισμένη με μπόλικο αλάτι. Αφήστε το για μία ώρα και μετά ξεπλύνετε με χλιαρή αλυσίβα και πράσινο σαπούνι.

Σπιράδο: Τα κρεμμυδάκια τα χαρακώνεις στο κάτω μέρος, εκεί που ήταν τα μουστάκια τους και μ' αυτόν τον τρόπο δεν θα ανοίξουν στο βράσιμο.

Τσίμπημα δράκαινας: Τοποθετούμε το χέρι ή το πόδι επί μισή ώρα σε πολύ ζεστό νερό.

Φούρνος μικροκυμάτων: Για να καθαρίσετε το φούρνο μικροκυμάτων τοποθετήστε στο εσωτερικό ένα μπολ με νερό, μέσα στο οποίο θα έχετε διαλύσει το χυμό ενός λεμονιού και αφήστε το για 3-4 λεπτά να βράσει στην υψηλή ένταση. Στη συνέχεια σκουπίστε με ένα καθαρό πανί.

Χταπόδι: Το χταπόδι γίνεται πιο μαλακό χωρίς να βράσει πολύ, εάν βάλετε στην κατσαρόλα ένα φελλό κρασιού.

Γύφτικος γάμος γίνεται

Λίγο μετά την απελευθέρωση η Τούλα η γυφτοπούλα από το Φανάρι, επρόκειτο να παντρευτεί με έναν ομόφυλό της στην Πάργα, όπου είχε καταφύγει αυτή και πολύς άλλος κόσμος, για να προστατευτεί εκείνες τις ταραγμένες εποχές.

Το εργοστάσιο του Κοτούλη, στο Ρεζί, το Κόκκινο σπίτι της Αντωνιάδου και όλα τα ανατολικά επίπεδα της Πάργας στέγαζαν πληθώρα γύφτων και άλλων κατοίκων του Φαναρίου και από κάθε μεριά ξεπετιόταν γυφτόπουλα μυξιάρικα, άπλυτα, με ξανθωπά κατοιδομάλλια και μακριές χλιοβρωμισμένες πουκαμίες από καραβόπανο, ελεύθερες από κάτω για να αερίζονται και να μη δυσκολεύονται στις ανάγκες τους, που λόγω της δυσεντερίας οι ανάγκες αυτές έμεναν σαν σκούρες τηγανίτες σε κάθε σημείο και παντού στους δρόμους.

Ήταν μια δραματική σελίδα της ιστορίας του Πέρα Κρουνεριού. Η Τούλα μας δεν ήταν ακριβώς από την ίδια πάστα. Πρέπει να ήταν μιάδα γιατί είχε μεν μελαμψή επιδερμίδα, αλλά δύο υπέροχα γαλαζοπράσινα μάτια και ένα πολύ γλυκό και πρᾶο χαρακτήρα.

Το συνοικέσιο κατέληξε σε αίσιο αποτέλεσμα και μακροχρόνιο και καρποφόρο γάμο, μετά από μεγάλες προσπάθειες και έντονη διπλωματική δραστηριότητα του φίλου μας Γιάννη Σκιπιδάκη-Δημουλίτσα*, της μεγάλης εκείνης καρδιάς που έσπασε γρήγορα.

Υποσχέθηκε στο γαμπρό δώρα βαρύτιμα, δαχτυλίδια, πλούσιο γάμο, λαγούς με πετραχήλια, γιατί ο νεαρός είχε πολλές αντιρρήσεις.

Όπως και σε άλλο γύφτικο γάμο που είχε μεσολαβήσει ο Γιάννης, οι δισταγμοί αναφερόταν κυρίως στην πληροφορία, που δεν είχε βέβαια ελεγχθεί, ότι η Τούλα ήταν γκαστρωμένη και βέβαια όχι από τον μέλλοντα γαμπρό (πού τη βρήκανε την όρεξη μ' εκείνη την πείνα και τις αρρώστιες). Δεν σκεφθήκαμε μετά να μετρήσουμε τους μήνες, αλλά το εμπόδιο της γκαστρίας ο Γιάννης το παρέκαμψε με το επιχείρημα:

— Μωρέ κοντέ!!! Θα βρεις έτοιμο παιδί και δεν θα κουρασείς!!!
είπε στο γαμπρό.

Κάποια καλοκαιριάτικη Κυριακή ο γάμος έγινε στους Αγίους Αποστόλους με κουμπάρο τον ίδιο τον Γιάννη και την τρελοπαρέα του (Γιώργο Φάνη, Αλέξη Παπανίκα, Τάκη Δράκο κ.λπ.) ενώ το εκκλησίασμα εκτός από τους συμπεθέρους αποτελούσε κατά πλειοψηφία όλη η μαρίδα της Πάργας, η «ξυπολυταρία» ή και «μουλάρια» λεγόμενη, που ήταν και η χαρούμενη κοστωδία στην περιφορά της νύφης στην πόλη.

Η παρέα πλούσια και ανεξάντλητη σε κέφι, αλλά με σχεδόν άδειες τσέπες, είχε βάλει ρειφενέ για τα έξοδα του γάμου: Ένα τούλι που με σουφρές και διάφορα μακρυνάρια διασκευάστηκε σε νυφικό, τα στέφανα, ψευτοβέρες, διάφορα δώρα της κακιάς ώρας αγορασμένα από το γέρο-Μελίδη και... όλα ήταν έτοιμα.

Με κοκκινόχρωμα, μπουντρά με το τουσβάλι, έκαναν τη νύφη κάτασπρη και ροδοκόκκινη μια και ο Γιάννης τα κατάφερνε και σ' αυτόν τον τομέα, αφού κατάφερνε και να δίνει στα χωριά θεατρικές παραστάσεις χωρίς σκηνικά, χωρίς έργο, χωρίς ρόλους, αλλά με απόλυτη επιτυχία.

Με το διάσημο κλαρινίστα Γιάννη Πουλή και την παρέα του (Τάση Φόντη, Σπύρο Νίνο κ.λπ.) να παιανίζει, ο γάμος από το στενό του Στρατηγού κίνησε για να επιδείξει την ευτυχή νύφη στην Πάργα. Τόσο μέσα στην εκκλησιά όσο και έξω, ότι παλιοκουφέτα, καρύδια και μύγδαλα είχαν βρεθεί εκοφενδονίζονταν κατακέφαλα στο ζευγάρι και τα ουμπράτνια πρόσωπα με αδιόρατες κινή-

σεις και συνεχείς υποδείξεις και προτροπές του Γιάννη, που όμως είχε φροντίσει να προστατεύσει το κεφάλι του με το δίσκο του γάμου, με συνεχή καμώματα, γιατί η «μουλάρια» δεν αστειευόταν.

Το σπορ του ριξίματος ήταν διαδεδομένο τόσο πολύ, ώστε πολλοί (και πρώτος ο Γιώργο-Πιτσιρίκος) έρριχναν την πέτρα από τον «Μπουντό» στα βράχια του «Αμμοπούλη». Καταλαβαίνουμε λοιπόν....

Στον Άγιο Δημήτριο ο κουμπάρος διατάζει στάση, φωτογραφίες από τον Έκτορα με υποδείξεις του Γιάννη για τη στάση του ζεύγους, για τη μετακίνηση από τον Έκτορα του τρίποδα («σήκωσε το μπροστινό... πιο ψηλά το μπροστινό» κ.λπ.) και χορό. Βουρρ... Λοιπόν τα βιολιά: «Σαν τα Μάρμαρα της Πόλης που 'ναι στην Αγία Σοφιά», «Τα κλάματα» που ήταν τα χορευτικά σουξέ της παρέας και κυρίως ο χορός «της ψείρας». Πότε να ζύνονται σε μασχάλες, μπρος... πίσω. Να τις πιάνουν να τους κόβουν το κεφάλι, με τα δόντια, πότε να τις τσακίζουν με τα νύχια και πότε να τις τρώνε με τη χούφτα. Ο ντυνιάς γύρω έσκουζε αλάλαζε, πανηγύριζε και βρίσκονταν σχεδόν σε έξαλλη κατάσταση. Ο Γιάννης έβγαζε μετά από την τσέπη χρυσαφικά, κυρίως δαχτυλίδια και τα περνούσε στο ζευγάρι με καμάριες και τους πέρναγε διαμαντόπετρες. Σε λίγο τα ξανάβγαζε...

Τώρα προς «Μπουντό» να το διασκεδάσει και η παραλία λίγο και στάση πάλι και χορό και επιστροφή μέσα. Μία χρυσή λίρα η μόνη αμοιβή που ίσως πήραν τα βιολιά, την έπαιρνε με τη σειρά καθένας της παρέας την επιδείκνυε και αφού την έφτυνε την κολούσε με δύναμη στο κούτελο του οργανοπαίχτη, αλλά... δεν κολούσε.

«Δεν κολλάει η άτιμη», έλεγε ο Γιάννης και την ξανάβγαζε στην τσέπη, «Σιγά, Γιάννη» οι άλλοι: «Δεν θα βγούμε στα έξοδα». Γύφτικος γάμος γίνεται και γρόσια λογαριάζετε!!! απαντούσε ο Γιάννης.

Στον Αη Νικόλα, στάση για καινούρια δαχτυλίδια. Στο «Κοκοτσάκι», στο «Κάστρο» από εκεί προς Δανδουλαίικα, «Τρόκολο», «Κουλούρι», «Μπασαίικα», προς «Λιθίτσα» και πάλι «Αγία Μαρίνα». Στάσεις, χοροί, ξεφωνητά, ζούρλια κακιά, με ένα πλήθος που παρληρούσε από ενθουσιασμό και γέλια.

Κάθε φορά που της έβγαζε τα δαχτυλίδια, η νύφη, που νόμιζε ότι κάτι άξιζαν, μελαγχολούσε. Μετά που της τα ξαναφορούσε έλαμπε από χαρά. Στο τέλος μήκαν οριστικά και αμετάκλητα καμιά τριανταριά δαχτυλίδια σε όλα τα δάχτυλα.

Ανέβα-κατέβα η νύφη κάποτε κουράστηκε και ρωτούσε δειλά-δειλά: «Πότε θα τελειώσουμε;». «Μη βιάζεσαι», έλεγε ο Γιάννης «έτσι είναι εδώ το έθιμο» κι αυτή το βούλωνε η μαύρη, σεβόμενη τον κουμπάρο και τα τόσο εξοντωτικά γαμήλια παργινά έθιμα.

Η Πάργα είχε πια ξεσηκωθεί στο πόδι και ακολουθούσε πανηγυρίζοντας. Αλλά όλα τα ωραία έχουν ένα τέλος. Άρχισε να νυχτώνει και έπρεπε να τελειώσει αυτή η ιστορία. Δεν ακολούθησε δυστυχώς στο τραπέζι και δεν ξέρω τι έγινε. Έμαθα ότι ο κουμπάρος επέμενε ότι για να πάνε όλα καλά και τα έθιμα να τηρηθούν ακριβώς, έπρεπε να ξεφυσήσει η νύφη «για να σκολάσει ο γάμος».

Δεν μπορώ να βεβαιώσω αν έγινε κάτι τέτοιο, μπορώ όμως να βεβαιώσω όσους δεν έτυχαν τότε στο γάμο αυτόν ότι: ούτε έγινε ούτε θα ματαγίνει τέτοιος γάμος στην Πάργα.

Παργινοί Αντίλαλοι, Νίκος Χρ. Τσάκας, 2006

* Ο Γιάννης Δημουλίτσας που γίνεται αναφορά στο ευθυμογράφημα είναι ο ενεργητής του Συλλόγου Παργινών Αθήνας.

15 Απριλίου 1819

ημέρα μνήμης του ξεριζωμού των Παργινών

«Στην Πάργα πίσω...»

Τον Ιωάννη Πολέμη

*Και μ' όλο το τρισκότιδο τους γνώρισα απ' αλάργα
στη στράτα και στα ξώστρατα, που παν κατά την Πάργα.
Δεν ήταν ούτε δέκα, ούδ' εκατόν. Καθείς στο χέρι εκράτει
κι' από 'να σάκκον τρίχινο, κι' οι σάκκοι ήταν γεμάτοι,
κι' εκείνοι σαν να πήγαιναν σε πανηγύρι γάμου,
λες κι' είχαν όλοι τους φτερά και δεν πατούσαν χάρμον.
Κι' αν είστε και φαντάσματα μπορώ να σας ρωτήσω·
— Πού πάτε τόσο βιαστικά;*

Πάμε στην Πάργα πίσω.

*— Και μεσ' στους σάκκους τι έχετε κρυμμένα, βρυκολάκοι,
— Με πεθαμένων κόκκαλα γεμάτοι είν' όλοι οι σάκκοι.*

*Διαβάτη δεν τα πρόφτασες τ' Αλή-Πασά τα χρόνια.
Σταλμένες απ' τα Τάρταρα τα μαύρα καταχθόνια,
σα να βουλήθηκε απ' τη γη κάθε καλό να λείψει,
έσπερνε το ξολόθρεμα, το χαλασμό, τη θλίψη.
Τότε στα χέρια του έπεσε κι' η Πάργα, η παινεμένη,
μα η Πάργα αν σκλαβώθηκε, ψυχή δεν απομένει,
άνδρες, γυναίκες και παιδιά και νιοι και γέροι κι' όλοι
αφήνοντας παντέρημη τη σκλαβωμένη πόλη,
εξεκινήσαμε μαζί να βρούμε αλλού πατρίδα.
Πώς το θυμούμαι! Συμφορές πολλές στον κόσμο είδα
και γνώρισα στη ζήση μου, καμιά όμως σαν εκείνη,
μια είν' η πατρίδα καθενός, δεύτερη δεν θα γίνη!...*

*Πριν ξεκινήσουμε μαζί τη νύχτα με φανάρια
Στο κοιμητήριο επήγαμε κρατώντας τ' αξινάρια,
κι' απ' άκρη ως άκρη σκάβοντας το κάναμε χωράφι
κι' ανοίξαμε τα μνήματα κι' έγιναν λάκκοι οι τάφοι,
και πήραμε τα κόκκαλα και τους σταυρούς ακόμα,
για να μη μείνει τίποτα στο σκλαβωμένο χώμα.
Και φύγαμε. Περνά καιρός και εμείς αγάλι-αγάλι
πεθαίναμε κι η μια γενιά κληρονομάει την άλλη,
ως ότου χθες μεσάνυχτα, κράζοντας πέρα ως πέρα
μια σάλπιγγα ετρίκυμψε τον ξάστερον αγέρα
σαν τ' Αρχαγγέλου η σάλπιγγα για την στερνή την κρίση.
Τα κόκκαλα, που λεντεριά τους είχαμε χαρίσει
κι' ανήσυχα, ανυπόμονα την ώρα καρτερούσαν,
(γιατί στην έρημη ξενιτιά την Πάργα ελαχταρούσαν)
πήραν φωνή, κι' ανάκραζαν, φωνή βαθεία μεγάλη:
— «Η Πάργα εξεσκαβώθηκε, πηγαίνετε μας πάλι».*

ΤΣΙΑΚΟΣ Μ. ΤΑΚΗΣ 1909-1997

Ο Τάκης Τσιάκος γεννήθηκε στο Αργυρόκαстро της Β. Ηπείρου το 1909. Το 1914 η οικογένειά του εγκαταστάθηκε στην Πάργα, όπου έμαθε και τα πρώτα του γράμματα. Στη συνέχεια παρακολούθησε τα εγκύκλια μαθήματα στην Κέρκυρα και συνέχισε τις σπουδές του στην Αθήνα. Εκεί εγκαταστάθηκε μόνιμα και εργάστηκε στην Ηλεκτρική Εταιρεία. Στα γράμματα εμφανίστηκε το 1929 με δημοσιεύσεις σε τοπικές εφημερίδες των Ιωαννίνων, καθώς και σε περιοδικά. Έγραψε ποιήματα, διηγήματα, ταξιδιωτικές εντυπώσεις, μελέτες και κριτικά άρθρα. Το έργο του είναι βαθιά επηρεασμένο από τον εθνικό μας ποιητή Κωστή Παλαμά. Είχε διατελέσει αντιπρόεδρος της Εταιρείας Ελλήνων Λογοτεχνών.

Έργα του: «Σβησμένοι αντίλαλοι» 1936, «Αμμουδιές και ξέρες» 1945, «Πεταλίδες» 1949, «Μεσημέρια» 1956 (ποιητική συλλογή που περιέχει το ποίημά με τίτλο «Πάργα»), «Περίπατοι & γυρισμός», 1976.

ΠΑΡΓΑ

Δεύτερη μάνα, δεύτερη πατρίδα,
δεύτερη γη ιερή και γη του νόστου,
με τ' όραμα σου ζω. Κι από το φως του
μου πλημμυρίζει ο νους. Ω! που δεν είδα

τον ήλιο αλλού ζεστόν. Ω! ελπίδα, ελπίδα
του γυρισμού, οδηγέ μου εδώ στου αγνώστου
τον κόσμο. Ω! κουρασμένου αναπαμός του
η επιστροφή κοντά σου, ωραία πατρίδα.

Στείλε να ξαναρθώ. Πάρε με πίσω,
μ' ένα λεβέντη αγέρα πελαγίσο,
φτερό σ' έναν καιρό του αντάρτη Μάρτη.

Μπουρίνια τις ευχές, ψυχή μου, βάντες!
Να με χορέψει ορθό φρέσκος λεβάντες,
γλάρο, σε κάποιας σκούνας το κατάρτι.

Τάκης Τσιάκος
(Από την ποιητική του συλλογή «ΜΕΣΗΜΕΡΙΑ»,
Έκδοση ΜΑΥΡΙΔΗ, Αθήνα, 1956)

Το έργο του έχει μεταφραστεί σε πολλές γλώσσες.

Πέθανε σε ηλικία 88 ετών.

Ο πατέρας του Τάκη Τσιάκου, Μιχαήλ, υπήρξε γιατρός στην Πάργα από το 1914 και μετά. Κατά τη διάρκεια μάλιστα των δύσκολων χρόνων της κατοχής 1940-1944 είχε υπογράψει τις ληξιαρχικές πράξεις θανάτου των Παργινών («Πάργα» φύλ. 70, σελ. 10).

Κυριακούλης Μαυρομιχάλης

Συνέχεια από τη σελίδα 1

Η σωρός του μεταφέρθηκε στο Μεσολόγγι όπου και τάφηκε σε πολύ φορτισμένο κλίμα, στο χώρο που αργότερα ανεγέρθηκε το ηρώον της Ιερής Πόλης και αποκαλείται σήμερα Κήπος Ηρώων.

Η λαϊκή μούσα τραγουδούσε τον ηρωικό του θάνατο, με το ακόλουθο τραγούδι:

Πετρόμπεης καθότανε	και θέλεις για να μάθεις
ψηλά στο Πετροβούνι	Απόψε μούρθαν γράμματα
κι εσφούγγιζε τα μάτια του	από το Μεσολόγγι
μ' ένα χρυσό μαντήλι	Το Κυριακούλη σκότωσαν
– Τι έχεις, Μπέη, μ' και θλίβεσαι	τον πρωτοκαπετάνιο
και χύνεις μαύρα δάκρυα;	και τρέχουνε τα μάτια μου
– Σαν με ρωτάς, Κυριάκανα	και στάζουν μαύρα δάκρυα...

Το μαρμάρινο γλυπτό σε σχήμα βιβλίου διαστάσεων 0,80 x 1,00 αναγράφει:

ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ
[ΚΥΡΙΑΚΟΥΛΗΣ]
ΠΕΣΩΝ ΕΝΤΑΥΘΑ
16 ΙΟΥΛΙΟΥ 1822

Το μνημείο εστάλη από τους απογόνους του το 1930 και βρισκόταν στον αύλειο χώρο του καθεδρικού Ναού του Αγ. Νικολάου Πάργας με προορισμό να τοποθετηθεί πλησίον του Ναού της Αγ. Ελένης στη Σπλάντζα, δίπλα στο σημείο που έπεσε μαχόμενος. Η μεταφορά του, λόγω έλλειψης δρόμου προς το ξωκκλήσι, ήταν αδύνατη και παρέμεινε στην Πάργα. Το 1972 εστάλη σε προορισμό, που η έρευνά μας δεν μπόρεσε να το εντοπίσει. Την περίοδο εκείνη άρχισαν και οι οικοδομικές εργασίες στο ναό του Αγ. Νικολάου.

Δεν το εντοπίσαμε στη Σπλάντζα, ούτε στο Μεσολόγγι στον Κήπο των Ηρώων. Εάν κάποιος γνωρίζει τον προορισμό του, ας μας ενημερώσει να το φωτογραφίσουμε για να το δημοσιεύσουμε. Σημειώνεται ότι το βάρος του είναι τεράστιο και δεν μετακινείται εύκολα.

Πρωτομαγιά

Συνέχεια από τη σελίδα 7

Και ξιστέρου της κυράς μας και της
ρουσοπεδικάς μας
κάτω σ' ένα περιβόλι δάφνη και μηλιά
μαλώνει.
Δάφνης πήρα εγώ κλωνάρι, να με πάρει το
ποτάμι
Να με πάει δύση-δύση, κάτω στην γιαλένια
βρύση...
Όπου πλένουν οβριοπούλες, καματίζουν
τουρκοπούλες
Βάλε το δεξί σου χέρι, μες στην αργυρή
σου τσέπη...

Η Εργατική Πρωτομαγιά

Στην Ελλάδα γιορτάστηκε για πρώτη φορά η Εργατική Πρωτομαγιά το 1892 στο Παναθηναϊκό Στάδιο, από το Σοσιαλιστικό Σύλλογο του Σταύρου Καλλέργη.

Τα αιτήματα που διατυπώθηκαν στο ψήφισμα ήταν τα εξής:

- 1) Την Κυριακή όλη την ημέρα να κλείνουν τα καταστήματα.
- 2) Να περιορισθεί η εργασία των εργατών στις 8 (οκτώ) ώρες.
- 3) Να απονέμεται σύνταξη στους εργάτες, οι οποίοι εν' ενεργεία καταστώνται ανίκανοι για εργασία λόγω εργατικού ατυχήματος.
- 4) Να απαγορευτεί η εργασία στους ανήλικους.

Μετά από 17 χρόνια και με μεγάλες αναταραχές στη χώρα στο διάστημα αυτό, ξαναγιορτάστηκε η Εργατική Πρωτομαγιά το 1911, με πρωτοβουλία του Ν. Γιαννιού στο Μετς, με κεντρικό σύνθημα «8 ώρες δουλειά, 8 ώρες ανάπαυση και 8 ώρες ύπνου».

Πολύ γνωστά είναι και τα γεγονότα του 1936 στη Θεσσαλονίκη, όπου κατά τις ταραχές που είχαν πραγματοποιηθεί, η αστυνομία και ο στρατός χρησιμοποίησαν όπλα, με αποτέλεσμα 12 νεκρούς εργάτες. Τα γεγονότα αυτά έδωσαν την έμπνευση στο Γιάννη Ρίτσο να γράψει τον επιτάφιο. Η 1η Μαΐου ξεκίνησε σαν ημέρα απεργίας στην Ελλάδα, συγκαταλέγεται στις προαιρετικές αργίες. Με απόφαση του εκάστοτε Υπουργού Απασχόλησης η Πρωτομαγιά χαρακτηρίζεται σαν ημέρα υποχρεωτικής αργίας βάσει του άρθρου 1 του Ν. 380/68.

ΠΟΙΟΣ & ΠΟΤΕ ΓΙΟΡΤΑΖΕΙ

Αγαθή	5/2	Αριστείδης	13/9	Ευδοκία	1/3	Ιουλία	18/5	Νέστωρ	27/10	Σταμάτιος	8/11
Αγάπη	17/9	Ασπασία	1/9	Ευθύμιος	20/1	Ισίδωρος	4/2	Νικήτας	15/9	Σταύρος	14/9
Αγγελής	13/7, 1/9	Αρτέμιος	20/10	Εμμανουήλ	26/12	Ιωακείμ	9/9	Νικηφόρος	2/6	Στέφανος	27/12
Άγγελος	8/11	Αφροδίτη	1/9	Επαμεινώνδας	10/4	Καλλιόπη	7/1	Νικόδημος	14/7	Στυλιανός	26/11
Αγλαΐα	19/12	Αχιλλέας	24/4	Ερμιόνη	4/9	Κλειώ	8/6	Νικόλαος	6/12	Συμεών	3/2
Αγνή	21/1	Αργύριος	1/7, 1/11	Ευανθία	11/9	Κοραλία	1/9	Ξενοφών	26/1	Σωκράτης	21/10
Αθανάσιος	18/1	Βαλεντίνη	14/2	Ευστάθιος	20/9	Κοσμάς	1/7, 1/11	Ξένη	24/1	Σωτήριος	6/8
Αθηνά	1/9	Βαρβάρα	4/12	Ευστράτιος	13/12	Κυριακή	7/7	Όλγα	11/7	Ταξιάρχης	8/11
Αθηνόδωρος	7/12	Βασίλειος	1/1	Ευφροσύνη	25/9	Κυριάκος	29/9	Ορέστης	10/11	Τριαντάφυλλος	8/8
Αικατερίνη	25/11	Βίκτωρ	11/11	Ευφημία	16/9	Κωνσταντίνος	21/5	Παναγιώτης	2/2, 15/8	Τρισεύγενη	24/12
Αιμιλία	18/7	Βλάσης	11/2	Ζαχαρίας	5/9	Λάζαρος	27/3*	Παντελεΐμων	27/7	Τρύφων	1/2
Αντιγόνη	1/9	Γαβριήλ	8/11	Ζηνοβία	30/10	Λάμπρος	11/4*	Παρασκευή	26/7	Φανούριος	27/8
Αλεξάνδρα	21/4	Γεράσιμος	20/10	Ζωή	9/4*	Λεωνίδας	15/4	Πασχάλης	23/4	Φιλήμων	22/11
Αλέξανδρος	30/8	Γεώργιος	23/4*	Ηλίας	20/7	Πετρίδης	18/4	Παύλος	29/6	Φίλιππος	14/11
Αλέξιος	17/3	Γλυκερία	13/5	Θέκλα	24/9	Πελαγία	20/5	Πλάτων	29/6	Φραγκίσκος	4/10
Αλκιβιάδης	16/8	Γρηγόριος	25/1	Θεοδόσιος	11/1	Πέτρος	22/7	Πλάτων	18/11	Φωκάς	22/9
Ανάργυρος	1/7, 1/11	Δαμιανός	1/7	Θεόδωρος	7/3*	Πηγή	4/6	Πρόδρομος	9/4*	Φωτεινή	6/1, 26/2
Αναστασία	22/12	Δέσποινα	15/8	Θεολόγος	8/5	Μαργαρίτα	1/9	Πρόδρομος	7/1	Χαράλαμπος	10/2
Αναστάσιος	4/4*	Δημήτριος	26/10	Θεοκλής	21/12	Μαρία	15/8, 21/11	Προκόπιος	8/7	Χαρίκλεια	10/2
Ανδρέας	30/11	Διονύσιος	3/10	Θεοφάνης	6/1	Μαρίνα	17/7	Ραφαήλ	10/4*	Χαρίτινη	5/10
Ανδρόνικος	30/7	Ειρήνη	5/5	Θεοφίλος	8/7	Μαρκέλλα	22/7	Σάββας	5/12	Χρήστος	25/12
Άνθιμος	3/9	Ελένη	21/5	Θωμάς	11/4*, 6/10	Μάρκος	29/4	Σαράντης	16/8	Χριστόδουλος	21/10
Ανθή	15/12	Ελευθέριος	15/12	Ιγνάτιος	20/12	Ματθαίος	16/11	Σεραφείμ	8/11, 4/12	Χριστόφορος	9/5
Άννα	9/12	Ελισάβετ	24/4	Ιάκωβος	23/10	Μελέτιος	12/2	Σέργιος	7/10	Χρύσα	25/12
Αντώνιος	17/1	Ελπίδα	17/9	Ιάσων	29/4	Μηνάς	11/11	Σίμων	10/5	Χρύσανθος	19/3
Απόστολος	30/6	Ευάγγελος	25/3	Ιερόθεος	4/10	Μιχαήλ	8/11	Σμαράγδα	9/3	Χρυσόστομος	13/11
Αργύριος	1/7, 1/11	Ευγενία	24/12	Ιορδάνης	6/1	Ναταλία	26/8	Σοφία	17/9		
						Νεκτάριος	9/11	Σπυρίδων	12/12	*Κινητή γιορτή	

Φωτο σκιές του παρελθόντος

1945, Νερατζούλα-Οδηγητήρια.

Επάνω από αριστερά: Τερψιχόρη (Χόρη) Γεωματίδη (μητέρα της τραγουδίστριας Σοφίας Βάσου), Μιλίτσα Τσάκα, Αυγουλά Αντωνίου, Παναράια και Τσία Βουρεκά, Μαρίτσα Αντωνίου, Τζάντα Τζώρτζη. Κάτω: Νίκος Τσάκας, Διονύσης Παϊζής, Λάμπρος Βουρεκάς, Νεοπτόλεμος Τζώρτζης.

Φωτο σκιές του παρελθόντος

Ιούνιος 1935, Φρούριο. Τέλος σχολικής χρονιάς. Δημοτικό και Νηπιαγωγείο.

Δάσκαλοι: Ελένη Φώτου, Τατιανή, Σμαράγδα Δημουλίτσα, Ευάγγελος Δούρος, Σπυρίδων Φώτου.

Μαθητές: Ντία Κουδά, Κωνσταντίνος Δράκος, Γεωργία Παντελιού, Αλίκη Λέκκα, Έλλη Γιούργα, Διονυσάκης Παϊζης, Τερψιχόρη Γεωματίδη, Λιλή Γιούργα, Ντίνος Λεσούλλας, Μηλίτσα Τσάκα, Τσία Βουρεκά, Λένια Παϊζης, Νιόνιος Παϊζης, Νίκος Τσάκας, Λίνα Παϊζης, Βασίλης Παπανικολάου, Λενίτσα Αρβανιτάκη, Γιώργος Πετρίδης, Βαλεντίνη Γκρέπη, Μαρίτσα Αντωνίου, Γιώργος Γκρέπης, Τζένη Μπούτη, Κίτσα Γιούργα, Νίκος Δράκος, Κώστας Χρήστου, Βασίλης Κερπεκίδης, Ερμόλαος Μελίδης, Ρίκος Βάσσος κ.ά.

16 Ιουλίου 1967, Λιτανεία Αγίας Μαρίας.

Ιερείς: Ιωάννης Παπαχαλαλίμπος και Ιωάννης Παλαβέτσος.

Οικοκυρική Σχολή,

Όλγα Μπούργου, Θανάσης και Τζένη Βέργου, Νίκη Παπαδημητρίου, Λίλα Κόκορη, Μαρία και Λέκτρα Ντρίκα, Τασία Γκούνα, Σοφία Ευθυμιάδου, Αυγή Νάστα, Μενέλαος Λάνδαλος, Λίτσα Βουρεκά κ.ά.